

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος

11 Μαΐου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 161/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 161/02

Υπόθεση C-10/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Mowi ASA, πρώην Marine Harvest ASA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναφύσεως – Ανταγωνισμός – Έλεγχος των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων – Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 – Άρθρο 4, παράγραφος 1 – Υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης των πράξεων συγκέντρωσης – Άρθρο 7, παράγραφος 1 – Υποχρέωση αναστολής – Άρθρο 7, παράγραφος 2 – Εξάιρεση – Έννοια της «ενιαίας πράξης συγκέντρωσης» – Άρθρο 14, παράγραφος 2 – Απόφαση με την οποία επιβάλλονται πρόστιμα για πράξη συγκέντρωσης διενεργηθείσα πριν την κοινοποίηση και την έγκρισή της – Αρχή *ne bis in idem* – Αρχή του συνυπολογισμού – Συρροή παραβάσεων) . . . . .

2

2020/C 161/03

Υπόθεση C-125/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marc Gómez del Moral Guasch κατά Bankia SA (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου – Κυμαινόμενο επιτόκιο – Δείκτης αναφοράς βασιζόμενος στα ενυπόθηκα δάνεια των ταμειωτηρίων – Δείκτης προβλεπόμενος σε κανονιστική ή διοικητική διάταξη – Μονομερής εισαγωγή ρήτρας τέτοιου είδους από τον επαγγελματία – Έλεγχος της απαιτήσεως διαφάνειας από το εθνικό δικαστήριο – Συνέπειες της διαπιστώσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας) . . . .

2

2020/C 161/04	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-155/18 Ρ έως C-158/18 Ρ: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Tulliallan Burlington Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Burlington Fashion GmbH (Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Λεκτικά και εικονιστικά σήματα «BURLINGTON» – Ανακοπή του δικαιούχου των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών σημάτων «BURLINGTON» και «BURLINGTON ARCADE» – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ – Κίνδυνος συγχύσεως – Διακανονισμός της Νίκαιας – Κλάση 35 – Έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως» – Άρθρο 8, παράγραφος 4 – Απατηλή χρήση διακριτικού σημείου – Άρθρο 8, παράγραφος 5 – Φήμη – Κριτήρια εκτιμήσεως – Ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών – Απόρριψη της ανακοπής) . . . . .</p>	3
2020/C 161/05	<p>Υπόθεση C-183/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Sąd Rejonowy Gdańsk-Półudnie w Gdańsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά Bank BGŻ BNP Paribas S.A. (Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ – Αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικών ποινών που επιβάλλονται σε νομικά πρόσωπα – Ελλιπής μεταφορά απόφασης-πλαισίου στην εθνική έννομη τάξη – Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας του εθνικού δικαίου – Περιεχόμενο) . . . . .</p>	4
2020/C 161/06	<p>Υπόθεση C-211/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Idealmed III — Serviços de Saúde SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira (Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ – Απαλλαγές – Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη – Νοσηλευτικά ιδρύματα – Υπηρεσίες που παρέχονται υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς με αυτές που ισχύουν για τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου – Άρθρα 377 και 391 – Παρεκκλίσεις – Δυνατότητα επιλογής της φορολόγησης – Διατήρηση της φορολόγησης – Μεταβολή των συνθηκών άσκησης της δραστηριότητας) . . . . .</p>	5
2020/C 161/07	<p>Υπόθεση C-240/18 Ρ: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Constantin Film Produktion GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄ – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Σήμα αντίθετο προς τα χρηστά ήθη – Λεκτικό σημείο «Fack Ju Göhte» – Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως) . . . . .</p>	6
2020/C 161/08	<p>Υπόθεση C-328/18 Ρ: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Equivalenza Manufactory, SL [Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ – Κίνδυνος σύγχυσης – Εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων – Σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης – Λήψη υπόψη των συνθηκών διάθεσης στην αγορά – Εξουδετέρωση φωνητικής ομοιότητας από την ύπαρξη οπτικής και εννοιολογικής διαφοράς – Προϋποθέσεις της εξουδετέρωσης] . . . . .</p>	6
2020/C 161/09	<p>Υπόθεση C-586/18 Ρ: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Buonotourist Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) [Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Κρατικές ενισχύσεις – Επιχείρηση η οποία εκμεταλλεύεται δίκτυα συγκοινωνιακών συνδέσεων με λεωφορεία στην περιφέρεια Καμπανίας (Ιταλία) – Αντιστάθμιση λόγω της επιβολής υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας την οποία κατέβαλλαν οι ιταλικές αρχές κατόπιν αποφάσεως του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία) – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία το μέτρο ενισχύσεως κηρύσσεται παράνομο και ασύμβατο με την εσωτερική αγορά] . . . . .</p>	7
2020/C 161/10	<p>Υπόθεση C-587/18 Ρ: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — CSTP Azienda della Mobilità SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Asstra Associazione Trasporti [Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Κρατικές ενισχύσεις – Επιχείρηση η οποία εκμεταλλεύεται δίκτυα συγκοινωνιακών συνδέσεων με λεωφορεία στην περιφέρεια Καμπανίας (Ιταλία) – Αντιστάθμιση λόγω της επιβολής υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας την οποία κατέβαλλαν οι ιταλικές αρχές κατόπιν αποφάσεως του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία) – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία το μέτρο ενισχύσεως κηρύσσεται παράνομο και ασύμβατο με την εσωτερική αγορά] . . . . .</p>	7

2020/C 161/11	Υπόθεση C-655/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Teritorialna direktsia «Severna morska» kam Agentsia Mitnitsi, διάδοχος της Mitnitsa Varna κατά «Schenker» EOOD (Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 – Απομάκρυνση από την τελωνειακή επιτήρηση – Κλοπή εμπορευμάτων τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως – Άρθρο 242 – Υπεύθυνος για την απομάκρυνση – Κάτοχος της άδειας τελωνειακής αποταμιεύσεως – Κύρωση λόγω μη συμμόρφωσης με την τελωνειακή νομοθεσία – Άρθρο 42 – Υποχρέωση καταβολής του ισόποσου της αξίας των ελλειπόντων εμπορευμάτων – Σώρευση με χρηματική κύρωση – Αναλογικότητα)	8
2020/C 161/12	Υπόθεση C-766/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και M. J. Dairies EOOD [Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Ανακοπή – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ – Κίνδυνος συγχύσεως – Κριτήρια εκτιμήσεως – Δυνατότητα εφαρμογής στην περίπτωση προγενέστερου συλλογικού σήματος – Αλληλεξάρτηση μεταξύ της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα εν λόγω σήματα]	9
2020/C 161/13	Υπόθεση C-34/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Telecom Italia SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες – Εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου τηλεπικοινωνιών – Οδηγία 97/13/ΕΚ – Τέλη και επιβαρύνσεις ειδικών αδειών – Μεταβατικό καθεστώς που εισάγει τέλος πέραν εκείνων που επιτρέπονται από την οδηγία 97/13/ΕΚ – Δεδικασμένο αποφάσεως ανωτέρου δικαστηρίου κριθείσας ως αντιβαίνουσας στο δίκαιο της Ένωσης)	9
2020/C 161/14	Υπόθεση C-48/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 (αίτηση του Bundesfinanzhof — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — X-GmbH κατά Finanzamt Z (Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄ – Απαλλαγές – Παροχές ιατρικής περιθαλψής οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της άσκησης ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματιών – Υπηρεσίες παρεχόμενες διά τηλεφώνου – Υπηρεσίες παρεχόμενες από νοσηλευτές και παραϊατρικό προσωπικό)	10
2020/C 161/15	Υπόθεση C-69/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 — Credito Fondiario SpA κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), Ιταλικής Δημοκρατίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ) – Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) – Καθορισμός της εκ των προτέρων εισφοράς για το έτος 2016 – Προσφυγή ακυρώσεως – Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής – Εκπρόθεσμο – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Προδήλως απαράδεκτο]	11
2020/C 161/16	Υπόθεση C-135/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pensionsversicherungsanstalt κατά CW [Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Συντονισμός συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρα 3 και 11 – Καθ’ ύλην πεδίο εφαρμογής – Παροχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού – Χαρακτηρισμός – Παροχή ασθένειας – Παροχή αναπηρίας – Παροχή ανεργίας – Πρόσωπο που έπαυσε να είναι ασφαλισμένο στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ενός κράτους μέλους αφού έπαυσε να ασκεί την επαγγελματική δραστηριότητά του στο εν λόγω κράτος μέλος και μετέφερε την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος – Αίτηση για χορήγηση επιδόματος αποκατάστασης εντός του προηγούμενου κράτους μέλους κατοικίας και απασχόλησης – Άρνηση – Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας]	12
2020/C 161/17	Υπόθεση C-298/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους – Οδηγία 91/676/ΕΟΚ – Προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προελεύσεως – Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται παράβαση – Μη εκτέλεση – Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Χρηματικές κυρώσεις – Κατ’ αποκοπήν ποσό)	12

2020/C 161/18	Υπόθεση C-75/19: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2019 [αίτηση του Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — MF κατά BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secarital Sàrl (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές – Καταναλωτική πίστη – Διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης – Προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης για την προβολή του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας)	13
2020/C 161/19	Υπόθεση C-376/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Blagoevgrad (Βουλγαρία) στις 13 Μαΐου 2019 — «MAK TURS» AD κατά Direktor na Direktsia «Inspektsia po truda», Blagoevgrad	14
2020/C 161/20	Υπόθεση C-571/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2019 η EMB Consulting SE κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 23 Μαΐου 2019 στην υπόθεση T-107/17, Frank Steinhoff κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	14
2020/C 161/21	Υπόθεση C-670/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 10 Σεπτεμβρίου 2019 — Gardinia Home Decor GmbH κατά Hauptzollamt Ulm	14
2020/C 161/22	Υπόθεση C-835/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 18 Νοεμβρίου 2019 — Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta — Ativa S.p.A. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po	15
2020/C 161/23	Υπόθεση C-886/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Pink Lady America LLC κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-112/18, Pink Lady America κατά ΚΓΦΠ	16
2020/C 161/24	Υπόθεση C-892/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2019 η Camelia Manέα κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-225/18, Manέα κατά CdT	16
2020/C 161/25	Υπόθεση C-902/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Δεκεμβρίου 2019 η Esim Chemicals GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 9 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-713/18, Esim Chemicals κατά EUIPO	17
2020/C 161/26	Υπόθεση C-920/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 16 Δεκεμβρίου 2019 — Fluctus s.r.o. κ.λπ.	17
2020/C 161/27	Υπόθεση C-924/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 18 Δεκεμβρίου 2019 — FMS και FNZ κατά Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság και Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	18
2020/C 161/28	Υπόθεση C-925/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 18 Δεκεμβρίου 2019 — SA και SA junior κατά Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság και Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	20
2020/C 161/29	Υπόθεση C-932/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Győri Ítéletábla (Ουγγαρία) στις 20 Δεκεμβρίου 2019 — JZ κατά OTP Jelzálogbank Zrt. κ.λπ.	22

2020/C 161/30	Υπόθεση C-10/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2020 — Flightright GmbH κατά Eurowings GmbH	23
2020/C 161/31	Υπόθεση C-17/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Ιταλία) στις 14 Ιανουαρίου 2020 — MC κατά U.T.G. — Prefettura di Foggia .	24
2020/C 161/32	Υπόθεση C-18/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 16 Ιανουαρίου 2020 — XY	24
2020/C 161/33	Υπόθεση C-30/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Ισπανία) στις 22 Ιανουαρίου 2020 — RH κατά AB Volvo κ.λπ.	25
2020/C 161/34	Υπόθεση C-31/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Alicante (Ισπανία) στις 22 Ιανουαρίου 2020 — Bankia S.A. κατά SI	25
2020/C 161/35	Υπόθεση C-32/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Corte di appello di Napoli (Ιταλία) στις 22 Ιανουαρίου 2020 — TJ κατά Balga Srl	26
2020/C 161/36	Υπόθεση C-33/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις 23 Ιανουαρίου 2020 — UK κατά Volkswagen Bank GmbH	27
2020/C 161/37	Υπόθεση C-40/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 27 Ιανουαρίου 2020 — AQ, BO, CP κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli studi di Perugia	28
2020/C 161/38	Υπόθεση C-44/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 27 Ιανουαρίου 2020 — Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) κατά PC, RE	29
2020/C 161/39	Υπόθεση C-47/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 28 Ιανουαρίου 2020 — F. κατά Stadt Karlsruhe	30
2020/C 161/40	Υπόθεση C-53/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 3 Φεβρουαρίου 2020 — Hengstenberg GmbH & Co. KG κατά Spreewaldverein e.V.	31
2020/C 161/41	Υπόθεση C-60/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) στις 5 Φεβρουαρίου 2020 — VAS «Latvijas dzelzceļš» κατά Valsts dzelzceļa administrācija .	31
2020/C 161/42	Υπόθεση C-67/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 10 Φεβρουαρίου 2020 — Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) κατά M.M.	32
2020/C 161/43	Υπόθεση C-68/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 10 Φεβρουαρίου 2020 — Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) κατά C.	33
2020/C 161/44	Υπόθεση C-69/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 10 Φεβρουαρίου 2020 — Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) κατά C.	33

2020/C 161/45	Υπόθεση C-76/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία), στις 12 Φεβρουαρίου 2020 — «BalevBio» EOOD κατά Teritorialna Direktsia Severna Morska, Agentsia «Mitnitsi»	34
2020/C 161/46	Υπόθεση C-84/20 P: Αναίρεση που άσκησαν την 14η Φεβρουαρίου 2020 οι Αρχιμανδρίτης Σαράντης Σαράντος, Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Φωτόπουλος Πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Μπουσδέκης, Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Κοκολάκης, Εστία Πατερικών Μελετών, Χρήστος Παπασωτηρίου Χαράλαμπος Άνδραλης κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) που εκδόθηκε την 11η Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-547/19, Σαράντης Σαράντος κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής	35
2020/C 161/47	Υπόθεση C-88/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal correctionnel de Bordeaux (Γαλλία) στις 20 Φεβρουαρίου 2020 — Procureur de la République κατά ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ	36
2020/C 161/48	Υπόθεση C-90/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2020 — Arcoa Parking Danmark A/S κατά Skatteministeriet	37
2020/C 161/49	Υπόθεση C-104/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) στις 27 Φεβρουαρίου 2020 — SD κατά Habitations sociales du Roman Païs SCRL, και TE, σύνδικου πτώχευσης της Régie des Quartiers de Tubize ASBL	37
2020/C 161/50	Υπόθεση C-106/20 P: Αναίρεση που άσκησε την 25 ^η Φεβρουαρίου 2020 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε την 19 ^η Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-14/18, Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	38
2020/C 161/51	Υπόθεση C-107/20 P: Αναίρεση που άσκησε την 26 ^η Φεβρουαρίου 2020 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) που εκδόθηκε την 19 ^η Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-295/18, Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	39
2020/C 161/52	Υπόθεση C-109/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 27 Φεβρουαρίου 2020 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά PL Holdings Sàrl	40
2020/C 161/53	Υπόθεση C-112/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 28 Φεβρουαρίου 2020 — M. A. κατά État belge	40
2020/C 161/54	Υπόθεση C-117/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 3 Μαρτίου 2020 — brost SA κατά Autorité belge de la concurrence	41
Γενικό Δικαστήριο		
2020/C 161/55	Υπόθεση T-92/20: Αγωγή της 14ης Φεβρουαρίου 2020 — Fryč κατά Επιτροπής	42
2020/C 161/56	Υπόθεση T-123/20: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2020 — Sciessent κατά Επιτροπής	44
2020/C 161/57	Υπόθεση T-131/20: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — IR κατά Επιτροπής	45
2020/C 161/58	Υπόθεση T-132/20: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2020 — NEC Oncoimmunity κατά EASME	46
2020/C 161/59	Υπόθεση T-134/20: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Huhtamaki κατά Επιτροπής	47
2020/C 161/60	Υπόθεση T-135/20: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2020 — Vulkano Research and Development κατά EUIPO — Ega (EGA Master)	48

2020/C 161/61	Υπόθεση T-136/20: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2020 — Ardex κατά EUIPO — Chen (ArtiX PAINTS)	49
2020/C 161/62	Υπόθεση T-139/20: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — Arplia κατά Επιτροπής	49
2020/C 161/63	Υπόθεση T-140/20: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — Arplia κατά Επιτροπής	50
2020/C 161/64	Υπόθεση T-141/20: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — Arplia κατά Επιτροπής	51
2020/C 161/65	Υπόθεση T-142/20: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — Arplia κατά Επιτροπής	52
2020/C 161/66	Υπόθεση T-144/20: Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2020 — Guangxi Xin Fu Yuan κατά Επιτροπής	53

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 161/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 137 της 27.4.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 129 της 20.4.2020

EE C 114 της 6.4.2020

EE C 103 της 30.3.2020

EE C 95 της 23.3.2020

EE C 87 της 16.3.2020

EE C 77 της 9.3.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Mowi ASA, πρώην Marine Harvest ASA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-10/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως – Ανταγωνισμός – Έλεγχος των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων – Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 – Άρθρο 4, παράγραφος 1 – Υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης των πράξεων συγκέντρωσης – Άρθρο 7, παράγραφος 1 – Υποχρέωση αναστολής – Άρθρο 7, παράγραφος 2 – Εξαίρεση – Έννοια της «ενιαίας πράξης συγκέντρωσης» – Άρθρο 14, παράγραφος 2 – Απόφαση με την οποία επιβάλλονται πρόστιμα για πράξη συγκέντρωσης διενεργηθείσα πριν την κοινοποίηση και την έγκρισή της – Αρχή *ne bis in idem* – Αρχή του συνυπολογισμού – Συρροή παραβάσεων)

(2020/C 161/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mowi ASA, πρώην Marine Harvest ASA (εκπρόσωπος: R. Subiotto, QC)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Farley και F. Jimeno Fernández)

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη Mowi ASA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 23.04.2018

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marc Gómez del Moral Guasch κατά Bankia SA

(Υπόθεση C-125/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου – Κυμαινόμενο επιτόκιο – Δείκτης αναφοράς βασιζόμενος στα ενυπόθηκα δάνεια των ταμειωτηρίων – Δείκτης προβλεπόμενος σε κανονιστική ή διοικητική διάταξη – Μονομερής εισαγωγή ρήτρας τέτοιου είδους από τον επαγγελματία – Έλεγχος της απαιτήσεως διαφάνειας από το εθνικό δικαστήριο – Συνέπειες της διαπιστώσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας)

(2020/C 161/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marc Gómez del Moral Guasch

κατά

Bankia SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής η ρήτρα σύμβασης ενυπόθηκου δανείου συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία η οποία προβλέπει ότι το εφαρμοστέο στο δάνειο επιτόκιο βασίζεται σε έναν από τους επίσημους δείκτες αναφοράς τους οποίους προβλέπει η εθνική ρύθμιση και μπορούν να εφαρμόζουν τα πιστωτικά ιδρύματα στα ενυπόθηκα δάνεια, όταν η ρύθμιση αυτή δεν προβλέπει ούτε την υποχρεωτική εφαρμογή του δείκτη αυτού, ανεξαρτήτως της επιλογής των εν λόγω συμβαλλομένων, ούτε τη συμπληρωματική εφαρμογή του ελλείπει διαφορετικής συμφωνίας μεταξύ τους.
- 2) Η οδηγία 93/13, και ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 8 αυτής, έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους οφείλει να ελέγχει τον σαφή και κατανοητό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας που αφορά το κύριο αντικείμενο της σύμβασης, τούτο δε ανεξάρτητα από τη μεταφορά του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής στην ένομη τάξη του εν λόγω κράτους μέλους.
- 3) Η οδηγία 93/13, και ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 5 αυτής, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να τηρείται η απαίτηση διαφάνειας συμβατικής ρήτρας η οποία καθορίζει κυμαινόμενο επιτόκιο στο πλαίσιο σύμβασης ενυπόθηκου δανείου, η ρήτρα αυτή πρέπει όχι μόνο να είναι κατανοητή από τυπικής και γραμματικής απόψεως, αλλά και να παρέχει στον μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και συνετός, τη δυνατότητα να κατανοήσει τη συγκεκριμένη λειτουργία του τρόπου υπολογισμού του εν λόγω επιτοκίου και, συνακόλουθα, να αξιολογήσει, βάσει σαφών και κατανοητών κριτηρίων, τις δυνητικά σημαντικές οικονομικές συνέπειες μιας τέτοιας ρήτρας για τις χρηματοπιστωτικές του υποχρεώσεις. Αποτελούν στοιχεία ιδιαίτερας κρίσιμα για την εκτίμηση στην οποία πρέπει να προβεί συναφώς το εθνικό δικαστήριο, αφενός, το γεγονός ότι τα κύρια στοιχεία σχετικά με τον υπολογισμό του επιτοκίου αυτού είναι ευχερώς προσβάσιμα για όποιον σκοπεύει να συνάψει ενυπόθηκο δάνειο, μέσω της δημοσίευσής του τρόπου υπολογισμού του εν λόγω επιτοκίου, καθώς και, αφετέρου, η παροχή πληροφοριών σχετικά με την παρελθούσα εξέλιξη του δείκτη βάσει του οποίου υπολογίζεται το εν λόγω επιτόκιο.
- 4) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν στο εθνικό δικαστήριο, σε περίπτωση ακυρότητας καταχρηστικής συμβατικής ρήτρας που ορίζει δείκτη αναφοράς για τον υπολογισμό του κυμαινόμενου δανειακού επιτοκίου, να υποκαταστήσει τον δείκτη αναφοράς με δείκτη προβλεπόμενο στον νόμο και εφαρμοστέο ελλείψει αντίθετης συμφωνίας των συμβαλλομένων, εφόσον η οικεία σύμβαση ενυπόθηκου δανείου δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει σε περίπτωση καταργήσεως της εν λόγω καταχρηστικής ρήτρας, και εφόσον η ακύρωση της σύμβασης στο σύνολό της θα εξέθετε τον καταναλωτή σε ιδιαίτερος επιζήμιες συνέπειες.

(¹) EE C 152 της 30.04.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Tulliallan Burlington Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-155/18 P έως C-158/18 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Λεκτικά και εικονιστικά σήματα «BURLINGTON» – Ανακοπή του δικαιούχου των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών σημάτων «BURLINGTON» και «BURLINGTON ARCADE» – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Κίνδυνος συγχύσεως – Διακανονισμός της Νίκαιας – Κλάση 35 – Έννοια των «πηρεσιών λιανικής πώλησεως» – Άρθρο 8, παράγραφος 4 – Απατηλή χρήση διακριτικού σημείου – Άρθρο 8, παράγραφος 5 – Φήμη – Κριτήρια εκτιμήσεως – Ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών – Απόρριψη της ανακοπής)

(2020/C 161/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Tulliallan Burlington Ltd (εκπρόσωπος: A. Norris, Barrister)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: M. Fischer και Δ. Μπότσης), Burlington Fashion GmbH (εκπρόσωπος: A. Parr, Rechtsanwältin)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:872), της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:871), και της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:870).
- 2) Ακυρώνει τις αποφάσεις του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υποθέσεις R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 και R 1635/2013-4), σχετικά με τέσσερις διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Tulliallan Burlington Ltd και της Burlington Fashion GmbH.
- 3) Η Burlington Fashion GmbH και το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα, κατ' ισομοιρία, στα οποία υποβλήθηκε η Tulliallan Burlington Ltd όσον αφορά τόσο τις πρωτόδικες διαδικασίες στις υποθέσεις T-120/16 έως T-123/16 όσο και τις ανααιρετικές διαδικασίες.

(¹) EE C 240 της 09.07.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

(Υπόθεση C-183/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ – Αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικών ποινών που επιβάλλονται σε νομικά πρόσωπα – Ελλιπής μεταφορά απόφασης-πλαισίου στην εθνική έννομη τάξη – Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας του εθνικού δικαίου – Περιεχόμενο)

(2020/C 161/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

κατά

Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

παρισταμένης της: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Διατακτικό

- 1) Η έννοια του «νομικού προσώπου» την οποία μνημονεύουν, μεταξύ άλλων, το άρθρο 1, στοιχείο α', και το άρθρο 9, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του δικαίου του κράτους έκδοσης της απόφασης με την οποία επιβάλλεται χρηματική ποινή.

- 2) Η απόφαση-πλαίσιο 2005/214, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει σε δικαστήριο κράτους μέλους να αφήσει ανεφάρμοστη διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2005/214, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη της απόφασης-πλαισίου δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα. Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο οφείλει να προβεί, κατά το μέτρο του δυνατού, σε ερμηνεία του εθνικού δικαίου σύμφωνη με το δικαιο της Ένωσης, προκειμένου να καταλήξει σε αποτέλεσμα που συμβιβάζεται με τον σκοπό τον οποίο υπηρετεί η απόφαση-πλαίσιο 2005/214, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299.

(¹) EE C 221 της 25.6.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Idealmed III — Serviços de Saúde SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-211/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Απαλλαγές – Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη – Νοσηλευτικά ιδρύματα – Υπηρεσίες που παρέχονται υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς με αυτές που ισχύουν για τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου – Άρθρα 377 και 391 – Παρεκκλίσεις – Δυνατότητα επιλογής της φορολόγησης – Διατήρηση της φορολόγησης – Μεταβολή των συνθηκών άσκησης της δραστηριότητας)

(2020/C 161/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Idealmed III — Serviços de Saúde SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, προκειμένου να κρίνουν αν οι παρεχόμενες από ιδιωτικό νοσηλευτικό ίδρυμα υπηρεσίες περίθαλψης οι οποίες έχουν χαρακτήρα γενικού συμφέροντος παρέχονται υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς με αυτές που ισχύουν για τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου κατά την έννοια της ίδιας διάταξης, μπορούν να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται στο πλαίσιο συμβάσεων συναφθεισών με δημόσιες αρχές του κράτους μέλους αυτού, σε τιμές που έχουν καθορισθεί με τις συμβάσεις αυτές, δε σχετικό κόστος φέρουν εν μέρει φορείς κοινωνικής ασφάλισης του εν λόγω κράτους μέλους.
- 2) Το άρθρο 391 της οδηγίας 2006/112, σε συνδυασμό με το άρθρο 377 της οδηγίας αυτής και με τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου καθώς και της φορολογικής ουδετερότητας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας των υπηρεσιών περίθαλψης που παρέχονται από ιδιωτικό νοσηλευτικό ίδρυμα και εμπίπτουν στο άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, λόγω μεταβολής των συνθηκών άσκησης του δραστηριοτήτων του ιδρύματος αυτού η οποία επήλθε αφότου το εν λόγω ίδρυμα επέλεξε να υπαχθεί στο καθεστώς της φορολόγησης που προβλέπει η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους, σύμφωνα με την οποία κάθε υποκείμενος στον φόρο ο οποίος προβαίνει στην επιλογή αυτή εξακολουθεί υποχρεωτικά να υπόκειται στο εν λόγω καθεστώς για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, όταν η εν λόγω απαλλαγή λαμβάνει χώρα ενόσω δεν έχει ακόμη παρέλθει το διάστημα αυτό.

(¹) EE C 240 της 09.07.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Constantin Film Produktion GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-240/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ' – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Σήμα αντίθετο προς τα χρηστά ήθη – Λεκτικό σημείο «Fack Ju Göhnte» – Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως)

(2020/C 161/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Constantin Film Produktion GmbH (εκπρόσωποι: E. Saarmann και P. Baronikians, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Ιανουαρίου 2018, Constantin Film Produktion κατά EUIPO (Fack Ju Göhnte) (T-69/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:27).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 1ης Δεκεμβρίου 2016 (υπόθεση R 2205/2015-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου «Fack Ju Göhnte» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πλην των δικών του δικαστικών εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Constantin Film Produktion GmbH στο πλαίσιο τόσο της πρωτόδικης διαδικασίας στην υπόθεση T-69/17 όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 249 της 16.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Equivalenza Manufactory, SL

(Υπόθεση C-328/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Κίνδυνος σύγχυσης – Εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων – Σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης – Λήψη υπόψη των συνθηκών διάθεσης στην αγορά – Εξουδετέρωση φωνητικής ομοιότητας από την ύπαρξη οπτικής και εννοιολογικής διαφοράς – Προϋποθέσεις της εξουδετέρωσης]

(2020/C 161/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναηρεσείον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: J.F. Crespo Carrillo)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Equivalenza Manufactory, SL (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, abogados)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Μαρτίου 2018, Equivalenza Manufactory κατά EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (T-6/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:119).

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε από την Equivalenza Manufactory SL ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-6/17.
- 3) Η Equivalenza Manufactory SL φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε τόσο στην πρωτοβάθμια διαδικασία στην υπόθεση T-6/17 όσο και στην αναρτητική διαδικασία, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στις διαδικασίες αυτές.

(¹) EE C 341 της 24.9.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — Buonotourist Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

(Υπόθεση C-586/18 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Κρατικές ενισχύσεις – Επιχείρηση η οποία εκμεταλλεύεται δίκτυα συγκοινωνιακών συνδέσεων με λεωφορεία στην περιφέρεια Καμπανίας (Ιταλία) – Αντιστάθμιση λόγω της επιβολής υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας την οποία κατέβαλλαν οι ιταλικές αρχές κατόπιν αποφάσεως του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία) – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία το μέτρο ενισχύσεως κηρύσσεται παράνομο και ασύμβατο με την εσωτερική αγορά]

(2020/C 161/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Buonotourist Srl (εκπρόσωποι: M. D'Alberti και L. Visone, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Conte, P.-J. Loewenthal και L. Armati), Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (εκπρόσωπος: M. Malena, avvocato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Buonotourist Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 399 της 05.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 — CSTP Azienda della Mobilità SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Asstra Associazione Trasporti

(Υπόθεση C-587/18 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Κρατικές ενισχύσεις – Επιχείρηση η οποία εκμεταλλεύεται δίκτυα συγκοινωνιακών συνδέσεων με λεωφορεία στην περιφέρεια Καμπανίας (Ιταλία) – Αντιστάθμιση λόγω της επιβολής υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας την οποία κατέβαλλαν οι ιταλικές αρχές κατόπιν αποφάσεως του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία) – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία το μέτρο ενισχύσεως κηρύσσεται παράνομο και ασύμβατο με την εσωτερική αγορά]

(2020/C 161/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: CSTP Azienda della Mobilità SpA (εκπρόσωποι: G. Capro και L. Visone, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Conte, P. J. Loewenthal και L. Armati), Asstra Associazione Trasporti (εκπρόσωπος: M. Malena, avvocato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την CSTP Azienda della Mobilità SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 399 της 5.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Teritorialna direktsia «Severna morska» kam Agentsia Mitnitsi, διάδοχος της Mitnitsa Varna κατά «Schenker» EOOD

(Υπόθεση C-655/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 – Απομάκρυνση από την τελωνειακή επιτήρηση – Κλοπή εμπορευμάτων τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως – Άρθρο 242 – Υπεύθυνος για την απομάκρυνση – Κάτοχος της άδειας τελωνειακής αποταμιεύσεως – Κύρωση λόγω μη συμμόρφωσης με την τελωνειακή νομοθεσία – Άρθρο 42 – Υποχρέωση καταβολής του ισόποσου της αξίας των ελλειπόντων εμπορευμάτων – Σώρευση με χρηματική κύρωση – Αναλογικότητα)

(2020/C 161/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Teritorialna direktsia «Severna morska» kam Agentsia Mitnitsi, διάδοχος της Mitnitsa Varna

κατά

«Schenker» EOOD

παρισταμένης της: Okrazhna prokuratura — Varna

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση κλοπής εμπορευμάτων τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως, επιβάλλεται στον κάτοχο της άδειας τελωνειακής αποταμιεύσεως κατάλληλη χρηματική κύρωση λόγω παραβάσεως της τελωνειακής νομοθεσίας.
- 2) Το άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 952/2013 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση απομακρύνσεως από την τελωνειακή επιτήρηση εμπορευμάτων τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως, ο κάτοχος της άδειας τελωνειακής αποταμιεύσεως υποχρεούται να καταβάλει, πέραν της χρηματικής κυρώσεως, το ισόποσο της αξίας των εμπορευμάτων αυτών.

(¹) EE C 4 της 07.01.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και M. J. Dairies EOOD

(Υπόθεση C-766/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Ανακοπή – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Κίνδυνος συγχύσεως – Κριτήρια εκτιμήσεως – Δυνατότητα εφαρμογής στην περίπτωση προγενέστερου συλλογικού σήματος – Αλληλεξάρτηση μεταξύ της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα εν λόγω σήματα]

(2020/C 161/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Ίδρυμα για την Προστασία του Παραδοσιακού Τυριού της Κύπρου ονομαζόμενου «Χαλλούμι») (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, V. Marsland, solicitor, και K. K. Κλεάνθους)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája), M. J. Dairies EOOD (εκπρόσωποι: D. Dimitrova και I. Pakidanska, advokati)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Σεπτεμβρίου 2018, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI) (T-328/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:594).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 82 της 4.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Telecom Italia SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-34/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες – Εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου τηλεπικοινωνιών – Οδηγία 97/13/ΕΚ – Τέλη και επιβαρύνσεις ειδικών αδειών – Μεταβατικό καθεστώς που εισάγει τέλος πέραν εκείνων που επιτρέπονται από την οδηγία 97/13/ΕΚ – Δεδικασμένο αποφάσεως ανωτέρου δικαστηρίου κριθείσας ως αντιβαίνουσας στο δίκαιο της Ένωσης)

(2020/C 161/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Telecom Italia SpA

κατά

Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 22, παράγραφος 3, της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία παρέτεινε, για το έτος 1998, την υποχρέωση που επιβαλλόταν σε επιχείρηση τηλεπικοινωνιών η οποία ήταν κάτοχος άδειας υφιστάμενης κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της οδηγίας αυτής να καταβάλλει τέλος υπολογιζόμενο με βάση τον κύκλο εργασιών και όχι μόνο με βάση τις διοικητικές δαπάνες χορήγησης, διαχείρισης, ελέγχου και εκτέλεσης του συστήματος γενικών και ειδικών αδειών.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να αφήνουν ανεφάρμοστους τους εσωτερικούς δικονομικούς κανόνες που προσδίδουν ισχύ δεδικασμένου σε δικαστική απόφαση, ακόμη και αν κατά τον τρόπο αυτό θα μπορούσε να θεραπευτεί μια παράβαση διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, χωρίς τούτο να αποκλείει τη δυνατότητα των ενδιαφερομένων να ζητήσουν τη διαπίστωση της ευθύνης του Δημοσίου προκειμένου να επιτύχουν με τον τρόπο αυτό την έννομη προστασία των δικαιωμάτων τους που αναγνωρίζονται από το δίκαιο της Ένωσης.

(¹) EE C 182 της 27.5.2019.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 (αίτηση του Bundesfinanzhof —
Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — X-GmbH κατά Finanzamt Z**

(Υπόθεση C-48/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Απαλλαγές – Παροχές ιατρικής περίθαλψης οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της άσκησης ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματιών – Υπηρεσίες παρεχόμενες διά τηλεφώνου – Υπηρεσίες παρεχόμενες από νοσηλευτές και παραϊατρικό προσωπικό)

(2020/C 161/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: X-GmbH

Καθής και αναιρεσίβλητη: Finanzamt Z

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι υπηρεσίες που παρέχονται διά τηλεφώνου και συνίστανται στην παροχή συμβουλών σχετικά με την υγεία και τις ασθένειες είναι δυνατόν να εμπίπτουν στην απαλλαγή που προβλέπει η διάταξη αυτή, υπό την προϋπόθεση ότι επιδιώκουν θεραπευτικό σκοπό, πράγμα το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει

- 2) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στους νοσηλευτές και το παραϊατρικό προσωπικό που παρέχουν υπηρεσίες ιατρικής περίθαλψης διά τηλεφώνου πρόσθετες απαιτήσεις επαγγελματικών προσόντων, λόγω της διά τηλεφώνου παροχής των υπηρεσιών αυτών, προκειμένου η απαλλαγή που προβλέπει η διάταξη αυτή να μπορεί να εφαρμοστεί στις εν λόγω παροχές, υπό την προϋπόθεση ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες έχουν ποιοτικό επίπεδο ανάλογο με εκείνο των παροχών που πραγματοποιούνται από άλλους παρέχοντες υπηρεσίες οι οποίοι χρησιμοποιούν το ίδιο μέσο επικοινωνίας, πράγμα που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 148 της 29.04.2019

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 — *Credito Fondiario SpA* κατά *Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ)*, Ιταλικής Δημοκρατίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-69/19 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ) – Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) – Καθορισμός της εκ των προτέρων εισφοράς για το έτος 2016 – Προσφυγή ακυρώσεως – Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής – Εκπρόθεσμο – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Προδήλως απαράδεκτο]

(2020/C 161/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσέουσα: *Credito Fondiario SpA* (εκπρόσωποι: αρχικά F. Sciaudone, S. Frazzani, A. Neri και F. Iacovone, avvocati, στη συνέχεια F. Sciaudone, A. Neri και F. Iacovone, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: *Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης* (εκπρόσωποι: H. Ehlers, επικουρούμενη από τους S. Ianc, B. Meyring, T. Klupsch και S. Schelo, Rechtsanwälte, M. Caccialanza και A. Villani, avvocati), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik και A. Steiblytė)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η *Credito Fondiario SpA* φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το *Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης*.
- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 103 της 18.03.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Pensionsversicherungsanstalt κατά CW

(Υπόθεση C-135/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Συντονισμός συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρα 3 και 11 – Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής – Παροχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού – Χαρακτηρισμός – Παροχή ασθενείας – Παροχή αναπηρίας – Παροχή ανεργίας – Πρόσωπο που έπαυσε να είναι ασφαλισμένο στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ενός κράτους μέλους αφού έπαυσε να ασκεί την επαγγελματική δραστηριότητά του στο εν λόγω κράτος μέλος και μετέφερε την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος – Αίτηση για χορήγηση επιδόματος αποκατάστασης εντός του προηγούμενου κράτους μέλους κατοικίας και απασχόλησης – Άρνηση – Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας]

(2020/C 161/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pensionsversicherungsanstalt

κατά

CW

Διατακτικό

- 1) Μια παροχή όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης επίδομα αποκατάστασης συνιστά παροχή ασθενείας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012.
- 2) Σε περίπτωση κατά την οποία ένα πρόσωπο το οποίο δεν είναι πλέον ασφαλισμένο στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του κράτους μέλους καταγωγής του, αφού έπαυσε να ασκεί την επαγγελματική δραστηριότητά του στο εν λόγω κράτος μέλος και μετέφερε την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος, εντός του οποίου εργάστηκε και συμπλήρωσε το μεγαλύτερο μέρος των περιόδων ασφάλισής του, ο κανονισμός 883/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 465/2012, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους του αρμόδιου φορέα του κράτους μέλους καταγωγής του άρνηση χορήγησης στο πρόσωπο αυτό παροχής όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης επίδομα αποκατάστασης, δεδομένου ότι το πρόσωπο αυτό δεν υπάγεται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους καταγωγής, αλλά στη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η κατοικία του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 172 της 20.5.2019

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-298/19) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους – Οδηγία 91/676/ΕΟΚ – Προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προελεύσεως – Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται παράβαση – Μη εκτέλεση – Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Χρηματικές κυρώσεις – Κατ' αποκοπήν ποσό)

(2020/C 161/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και Ε. Manhaeve)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που τάχθηκε με την προειδοποιητική επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ήτοι στις 5 Δεκεμβρίου 2017, τα αναγκαία μέτρα που συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως της 23ης Απριλίου 2015, Επιτροπή κατά Ελλάδα (C-149/14, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:264), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Υποχρεώνει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 3 500 000 ευρώ, σε λογαριασμό που θα προσδιορισθεί από την Επιτροπή.
- 3) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 213 της 24.06.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2019 [αίτηση του Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MF κατά BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Υπόθεση C-75/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές – Καταναλωτική πίστη – Διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης – Προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης για την προβολή του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας)

(2020/C 161/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MF

κατά

BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Διατακτικό

Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο καταναλωτής που συνήψε σύμβαση δανείου με πιστωτικό ίδρυμα και κατά του οποίου το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα κίνησε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης δεν έχει δικαίωμα, μετά την παρέλευση δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση των πρώτων πράξεων της διαδικασίας αυτής, να προβάλει την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών προκειμένου να ανακόψει την εν λόγω διαδικασία, τούτο δε ακόμη και αν ο εν λόγω καταναλωτής έχει δικαίωμα να ασκήσει, κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου, ένδικη αγωγή για τη διαπίστωση υπάρξεως καταχρηστικών ρητρών, η άσκηση της οποίας δεν υπόκειται σε καμία προθεσμία, το αποτέλεσμα της όμως δεν ασκεί επιρροή στη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία μπορεί να επιβληθεί στον καταναλωτή πριν από το πέρας της αγωγής για τη διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικών ρητρών.

(¹) EE C 164 της 13.5.2019.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Blagoevgrad (Βουλγαρία) στις 13 Μαΐου 2019 — «MAK TURS» AD κατά Direktor na Direktsia «Inspektzia po truda», Blagoevgrad

(Υπόθεση C-376/19)

(2020/C 161/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Blagoevgrad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «MAK TURS» AD

Καθού: Direktor na Direktsia «Inspektzia po truda», Blagoevgrad

Το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απεφάνθη με διάταξη της 13ης Φεβρουαρίου 2020 ότι η εξέταση της υποθέσεως δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2019 η EMB Consulting SE κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 23 Μαΐου 2019 στην υπόθεση T-107/17, Frank Steinhoff κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-571/19 P)

(2020/C 161/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: EMB Consulting SE (εκπρόσωποι: O. Hoerner και D. Unrau, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Frank Steinhoff, Ewald Filbry, Vereinigte Raiffeisenbanken Gräfenberg-Forchheim-Eschenau-He-roldsborg eG, Werner Bäcker, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο τμήμα), με διάταξη της 12ης Μαρτίου 2020, απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 10 Σεπτεμβρίου 2019 — Gardinia Home Decor GmbH κατά Hauptzollamt Ulm

(Υπόθεση C-670/19)

(2020/C 161/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Gardinia Home Decor GmbH

Καθού: Hauptzollamt Ulm

Με διάταξη της 27ης Φεβρουαρίου 2020 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάνθηκε:

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽¹⁾, όπως το παράρτημα αυτό τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010 ⁽²⁾, έχει την έννοια ότι τα κουρτινόξυλα από κοινά μέταλλα εμπίπτουν στη δασμολογική διάκριση 8302 41 90, εκτός αν αποτελούνται από δοκούς, σωλήνες ή ράβδους που απλώς έχουν κοπεί κατά το επιθυμητό μήκος, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει προκειμένου να προβεί το ίδιο στη δασμολογική κατάταξη των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης προϊόντων, αφού λάβει υπόψη του τα στοιχεία που του παρέχει το Δικαστήριο ως απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε.

⁽¹⁾ ΕΕ 1987, L 256, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2010, L 284, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 18 Νοεμβρίου 2019 — Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta — Ativa S.p.A. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

(Υπόθεση C-835/19)

(2020/C 161/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta — Ativa S.p.A.

Καθών και αναιρεσίβλητοι: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται, στο πλαίσιο της ανάθεσης συμβάσεων παραχώρησης, το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως οι αρχές που διατυπώνει η οδηγία 2014/23/ΕΕ ⁽¹⁾, και συγκεκριμένα η ελευθερία επιλογής των διαδικασιών ανάθεσης συμβάσεων, τηρουμένων των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης, όπως προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 68 και στο άρθρο 30 της οδηγίας, στην εθνική νομοθετική ρύθμιση του άρθρου 178, παράγραφος 8-bis, του νομοθετικού διατάγματος 50, της 18ης Απριλίου 2016, το οποίο απαγορεύει ρητώς στις διοικητικές αρχές να προβαίνουν σε ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης αυτοκινητοδρόμων που έχουν λήξει ή που βαίνουν προς τη λήξη τους, κάνοντας χρήση των διαδικασιών που προβλέπει το άρθρο 183, το οποίο ρυθμίζει τη χρηματοδότηση έργου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ 2014, L 94, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Pink Lady America LLC κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-112/18, Pink Lady America κατά ΚΓΦΠ

(Υπόθεση C-886/19 P)

(2020/C 161/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Pink Lady America LLC (εκπρόσωποι: R. Manno, S. Sernia, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών, Western Australian Agriculture Authority (WAAA)

Με διάταξη της 3ης Μαρτίου 2020 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Pink Lady America LLC φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2019 η Camelia Μανέα κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-225/18, Μανέα κατά CdT

(Υπόθεση C-892/19 P)

(2020/C 161/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Camelia Μανέα (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CdT)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019 (T-225/18).
- να αποφανθεί εκ νέου επί της προσφυγής-αγωγής και να κάνει δεκτά τα αιτήματα που είχε προβάλει η νυν ανααιρεσείουσα με την προσφυγή-αγωγή της ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.
- να καταδικάσει το CdT στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει επτά λόγους αναρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο, ο οποίος αφορά τις σκέψεις 36 έως 38 της αναρεισιβαλλομένης απόφασης, προβάλλεται παραμόρφωση της πραγματικής και νομικής βάσεως του πρώτου λόγου της προσφυγής-αγωγής.

Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αφορά τη σκέψη 43 της αναρεισιβαλλομένης απόφασης, προβάλλεται παράβαση των κανόνων περί αποδείξεως, επί της ουσίας ανακριβής εκτίμηση στηριζόμενη σε μη πλήρη εξέταση της δικογραφίας, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, καθώς και παραμόρφωση ενός στοιχείου της δικογραφίας.

Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος αφορά τη σκέψη 44 της αναρεισιβαλλομένης απόφασης, προβάλλεται ύπαρξη αντιφατικής αιτιολογίας, παραμόρφωση ή επί της ουσίας ανακριβής εκτίμηση περί της απόφασης της 10ης Ιουνίου 2016 οφειλόμενη σε μη πλήρη εξέταση της δικογραφίας, καθώς και παράβαση των υποχρεώσεων επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση αφού ληφθεί υπόψη η νομιμότητα.

Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος αφορά τη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλεται παραμόρφωση της αιτιολογίας της αποφάσεως της 29ης Μαΐου 2017.

Με τον πέμπτο λόγο, ο οποίος αφορά τη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλεται παραμόρφωση του σχετιζόμενου με τη μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως λόγου της προσφυγής-αγωγής.

Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ύπαρξη αντιφάσεως μεταξύ των σκέψεων 81 και 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Με τον έβδομο λόγο, ο οποίος αφορά τη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλεται παραμόρφωση της επιχειρηματολογίας, επί της ουσίας ανακριβής εκτίμηση οφειλόμενη σε μη πλήρη εξέταση της δικογραφίας, καθώς και ανεπαρκής απάντηση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου στην επιχειρηματολογία της νυν αναιρεσείουσας.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Δεκεμβρίου 2019 η Esim Chemicals GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 9 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-713/18, Esim Chemicals κατά EUIPO

(Υπόθεση C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Esim Chemicals GmbH (εκπρόσωποι: I. Rungg, Rechtsanwalt, I. Innerhofer, Rechtsanwältin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 3ης Μαρτίου 2020 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Esim Chemicals GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 16 Δεκεμβρίου 2019 — Fluctus s.r.o. κ.λπ.

(Υπόθεση C-920/19)

(2020/C 161/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Καθή: Landespolizeidirektion Steiermark

Μετέχον στη διαδικασία: Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι, για την εκτίμηση των μη επιτρεπόμενων εμπορικών πρακτικών κατόχου άδειας τυχερών παιγνίων, όπως αυτές έχουν εξεταστεί στο πλαίσιο πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου, στην περίπτωση κρατικού μονοπωλίου στον τομέα των τυχερών παιγνίων, καθοριστικής σημασίας είναι το αν βάσει συνολικής εξέτασης υπήρξε όντως ανάπτυξη της αγοράς τυχερών παιγνίων κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ή αρκεί η διαφήμιση να αποσκοπεί στην ενθάρρυνση της ενεργού συμμετοχής στα παίγνια, μεταξύ άλλων, παρουσιάζοντας τα ως μη ενέχοντα κινδύνους, προβάλλοντας μια θετική εικόνα τους λόγω του ότι τα πραγματοποιούμενα έσοδα προορίζονται για δραστηριότητες γενικού συμφέροντος ή ενισχύοντας την ελκυστικότητα των παιγνίων μέσω διαφημιστικών μηνυμάτων που παραπλανητικώς προβάλλουν σημαντικά κέρδη;

- 2) Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ περαιτέρω την έννοια ότι οι εμπορικές πρακτικές μονοπωλιακής επιχείρησης, εφόσον αυτές υφίστανται, θίγουν εν πάση περιπτώσει τη συνοχή του μονοπωλιακού καθεστώτος ή είναι δυνατόν, στην περίπτωση που ιδιωτικοί φορείς παροχής υπηρεσιών προβαίνουν σε αντίστοιχες διαφημιστικές δραστηριότητες, να ενθαρρύνει επίσης η μονοπωλιακή επιχείρηση την ενεργό συμμετοχή στα παίγνια, μεταξύ άλλων, παρουσιάζοντάς τα ως μη ενέχοντα κινδύνους, προβάλλοντας μια θετική εικόνα τους λόγω του ότι τα πραγματοποιούμενα έσοδα προορίζονται για δραστηριότητες γενικού συμφέροντος ή ενισχύοντας την ελκυστικότητα των παιγνίων μέσω διαφημιστικών μηνυμάτων που προβάλλουν παραπλανητικώς σημαντικά κέρδη;
- 3) Υποχρεούται το εθνικό δικαστήριο, το οποίο οφείλει στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας του να εφαρμόζει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, να διασφαλίζει αυτεπαγγέλτως την πλήρη αποτελεσματικότητα των κανόνων αυτών, μη εφαρμόζοντας κάθε αντίθετη κατά την κρίση του διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, ακόμη και αν η συμβατότητά της με το δίκαιο της Ένωσης έχει επιβεβαιωθεί σε διαδικασία ενώπιον συνταγματικού δικαστηρίου;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 18 Δεκεμβρίου 2019 — FMS και FNZ κατά Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság και Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Υπόθεση C-924/19)

(2020/C 161/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: FMS και FNZ

Καθών: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság και Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Προδικαστικά ερωτήματα

1) [νέος λόγος απαραδέκτου]

Δύνανται οι σχετικές με τις περιπτώσεις απαραδέκτων αιτήσεων διατάξεις του άρθρου 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (1) (αναδιτύπωση) (στο εξής: οδηγία περί διαδικασιών), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντικείται σε αυτές νομοθεσία κράτους μέλους κατά την οποία αίτηση στο πλαίσιο διαδικασίας ασύλου είναι απαράδεκτη όταν ο αιτών αφίχθη στην Ουγγαρία από χώρα στην οποία δεν υπέστη διώξεις ή δεν διέτρεχε κίνδυνο σοβαρής βλάβης ή στην οποία είναι κατοχυρωμένο επαρκές επίπεδο προστασίας;

2) [διεξαγωγή διαδικασίας ασύλου]

α) Έχουν το άρθρο 6 και το άρθρο 38, παράγραφος 4, της οδηγίας περί διαδικασιών, καθώς και η αιτιολογική σκέψη 34 που επιβάλλει την υποχρέωση εξέτασης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης), την έννοια ότι η αρμόδια για θέματα ασύλου αρχή κράτους μέλους πρέπει να διασφαλίσει στον αιτούντα τη δυνατότητα κινήσεως της διαδικασίας ασύλου στην περίπτωση που δεν εξετάσε επί της ουσίας την αίτηση ασύλου επικαλούμενη τον λόγο απαραδέκτου που αναφέρεται στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, διέταξε δε εν συνεχεία την επιστροφή του αιτούντος σε τρίτη χώρα η οποία, εντούτοις, αρνήθηκε την επανεισοχή του;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπό α' δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ποιο είναι το ακριβές περιεχόμενο της εν λόγω υποχρέωσης; Συνεπάγεται την υποχρέωση διασφάλισης της δυνατότητας υποβολής νέας αιτήσεως ασύλου, με αποτέλεσμα να αποκλείονται οι αρνητικές συνέπειες των μεταγενέστερων αιτήσεων, όπως προβλέπει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και το άρθρο 40 της οδηγίας περί διαδικασιών ή συνεπάγεται την αυτεπάγγελτη κίνηση ή διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου;

γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπό α' δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, λαμβανομένου επίσης υπόψη του άρθρου 38, παράγραφος 4, της οδηγίας περί διαδικασιών, δύναται το κράτος μέρος, χωρίς να έχουν μεταβληθεί τα πραγματικά περιστατικά, να εξετάσει εκ νέου το απαράδεκτο της αιτήσεως στο πλαίσιο αυτής της νέας διαδικασίας (με αποτέλεσμα να έχει τη δυνατότητα εφαρμογής οποιασδήποτε μορφής διαδικασίας που προβλέπεται στο κεφάλαιο III, για παράδειγμα δια της εκ νέου εφαρμογής ενός λόγου απαραδέκτου) ή υποχρεούται να προβεί στην εξέταση της ουσίας της αιτήσεως ασύλου όσον αφορά τη χώρα καταγωγής;

δ) Συνάγεται από το άρθρο 33, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία β' και γ', καθώς και από τα άρθρα 35 και 38 της οδηγίας περί διαδικασιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη, ότι η επανεισοχή από τρίτη χώρα αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την εφαρμογή κάποιου λόγου απαραδέκτου, ήτοι για τη λήψη αποφάσεως ερειδόμενης σε έναν τέτοιο λόγο ή αρκεί η διαπίστωση ότι συντρέχει η εν λόγω προϋπόθεση μόνο κατά τη στιγμή της εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως;

3) [ζώνη διελεύσεως ως τόπος κρατήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας ασύλου]

Τα ακόλουθα ερωτήματα είναι κρίσιμα σε περίπτωση που κριθεί, βάσει της απαντήσεως στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ότι πρέπει να κινηθεί διαδικασία ασύλου.

α) Έχει το άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών την έννοια ότι αντικείται σε αυτό νομοθεσία κράτους μέλους που επιτρέπει την κράτηση του αιτούντος σε ζώνη διελεύσεως για χρονικό διάστημα άνω των τεσσάρων εβδομάδων;

β) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο η', της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (²) (αναδιτύπωση) (στο εξής: οδηγία περί υποδοχής) που εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 26 της οδηγίας περί διαδικασιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, την έννοια ότι συνιστά κράτηση η παραμονή σε ζώνη διελεύσεως υπό περιστάσεις ανάλογες προς εκείνες της κύριας δίκης (ζώνη η οποία δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί νομίμως και οικειοθελώς προς ουδεμία κατεύθυνση) για χρονικό διάστημα ανώτερο των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών;

γ) Συνάδει προς το άρθρο 8 της οδηγίας περί υποδοχής, που εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 26 της οδηγίας περί διαδικασιών, το γεγονός ότι ο αιτών κρατείται για χρονικό διάστημα άνω των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών αποκλειστικά για τον λόγο ότι δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του (στεγάσεως και διατροφής) λόγω ελλείψεως υλικών μέσων;

δ) Συνάδει προς τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας περί υποδοχής, που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 26 της οδηγίας περί διαδικασιών, το γεγονός ότι η παραμονή που συνιστά de facto κράτηση για χρονικό διάστημα άνω των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών δεν διατάχθηκε με απόφαση περί κρατήσεως, ότι δεν διασφαλίζεται κανένα ένδικο βοήθημα για την προσβολή της νομιμότητας της κρατήσεως και της διατηρήσεώς της, ότι η de facto κράτηση επιβάλλεται χωρίς να έχει εξεταστεί η αναγκαιότητα ή η αναλογικότητά της ή η εφαρμογή πιθανών εναλλακτικών, με αποτέλεσμα να μην προσδιορίζεται η ακριβής διάρκεια και η λήξη της κρατήσεως;

ε) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη την έννοια ότι, οσάκις δικαστήριο κράτους μέλους βρεθεί ενώπιον προφανώς παράνομης κρατήσεως δύναται, ως προληπτικό μέτρο μέχρι ότου περατωθεί η διοικητική δίκη, να υποχρεώσει την αρχή να υποδείξει στον υπήκοο τρίτης χώρας τόπο παραμονής εκτός της ζώνης διελεύσεως ο οποίος να μη συνιστά χώρο κρατήσεως;

4) [ζώνη διελεύσεως ως τόπος κρατήσεως στο πλαίσιο της αστυνομικής διευθύνσεως αλλοδαπών]

Τα ακόλουθα ερωτήματα είναι κρίσιμα εάν κριθεί, βάσει της απαντήσεως που δοθεί στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ότι πρέπει να κινηθεί διαδικασία από την αστυνομική διεύθυνση αλλοδαπών και όχι διαδικασία ασύλου.

α) Έχουν οι αιτιολογικές σκέψεις 17 και 24, καθώς και το άρθρο 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (²) (στο εξής: οδηγία περί επιστροφής), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, την έννοια ότι η παραμονή σε ζώνη διελεύσεως υπό περιστάσεις ανάλογες προς εκείνες της κύριας δίκης (ζώνη η οποία δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί νομίμως και οικειοθελώς προς ουδεμία κατεύθυνση) συνιστά στέρηση της ατομικής ελευθερίας υπό την έννοια των εν λόγω διατάξεων;

- β) Συνάδει με την αιτιολογική σκέψη 16 και με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας περί επιστροφής, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, το γεγονός ότι ο αιτών που είναι υπήκοος τρίτης χώρας κρατείται αποκλειστικά για τον λόγο ότι έχει ληφθεί εις βάρος του μέτρο επιστροφής και ο ίδιος δεν διαθέτει τα υλικά μέσα για την κάλυψη των αναγκών του (στεγάσεως και διατροφής);
- γ) Συνάδει με την αιτιολογική σκέψη 16 και με το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας περί επιστροφής, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, το άρθρο 47 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, το γεγονός ότι η παραμονή που συνιστά *de facto* κράτηση δεν διατάχθηκε με απόφαση περί κρατήσεως, ότι δεν διασφαλίζεται κανένα ένδικο βοήθημα για την προσβολή της νομιμότητας της κρατήσεως και της διατηρήσεώς της, καθώς και το γεγονός ότι η *de facto* κράτηση επιβάλλεται χωρίς να έχει εξετασθεί η αναγκαιότητα ή η αναλογικότητά της ή η εφαρμογή πιθανών εναλλακτικών;
- δ) Έχουν το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 4 έως 6, και η αιτιολογική σκέψη 16 της οδηγίας περί επιστροφής, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 6 και 47 του Χάρτη, την έννοια ότι αντίκειται σε αυτά κράτηση η οποία επιβάλλεται χωρίς να προσδιορίζεται ούτε η ακριβής διάρκειά της ούτε η λήξη της;
- ε) Έχει το δίκαιο της Ένωσης την έννοια ότι, οσάκις δικαστήριο κράτους μέλους βρεθεί ενώπιον προφανώς παράνομης κρατήσεως, δύναται, ως προληπτικό μέτρο μέχρι ότου περατωθεί η διοικητική δίκη, να διατάξει την αρχή να υποδείξει στον υπήκοο τρίτης χώρας τόπο παραμονής εκτός της ζώνης διελεύσεως ο οποίος να μη συνιστά χώρο κρατήσεως;

5) [αποτελεσματική δικαστική προστασία όσον αφορά την απόφαση με την οποία μεταβάλλεται η χώρα επιστροφής]

Έχει το άρθρο 13 της οδηγίας περί επιστροφής, δυνάμει του οποίου αναγνωρίζεται στον υπήκοο τρίτης χώρας αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα το οποίο του επιτρέπει να προσφεύγει κατά των «αποφάσεων που αφορούν την επιστροφή», σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι, οσάκις το ένδικο βοήθημα που προβλέπεται στην εσωτερική έννομη τάξη στερείται αποτελεσματικότητας, η προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία μεταβάλλεται η χώρα επιστροφής πρέπει να υποβάλλεται τουλάχιστον άπαξ σε δικαστικό έλεγχο;

(¹) EE 2013, L 180, σ. 60.

(²) EE 2013, L 180, σ. 96.

(³) EE 2008, L 348, σ. 98.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 18 Δεκεμβρίου 2019 — SA και SA junior κατά Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság και Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Υπόθεση C-925/19)

(2020/C 161/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: SA και SA junior

Καθών: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság και Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Προδικαστικά ερωτήματα

1) [νέος λόγος απαραδέκτου]

Δύνανται οι σχετικές με τις περιπτώσεις απαραδέκτων αιτήσεων διατάξεις του άρθρου 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (¹) (αναδιτύπωση) (στο εξής: οδηγία περί διαδικασιών), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντίκειται σε αυτές νομοθεσία κράτους μέλους κατά την οποία αίτηση στο πλαίσιο διαδικασίας ασύλου είναι अपараδέκτη όταν ο αιτών αφίχθη στην Ουγγαρία από χώρα στην οποία δεν υπέστη διώξεις ή δεν διέτρεχε κίνδυνο σοβαρής βλάβης ή στην οποία είναι κατοχυρωμένο επαρκές επίπεδο προστασίας;

2) [διεξαγωγή διαδικασίας ασύλου]

- α) Έχουν το άρθρο 6 και το άρθρο 38, παράγραφος 4, της οδηγίας περί διαδικασιών, καθώς και η αιτιολογική σκέψη 34 που επιβάλλει την υποχρέωση εξέτασης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης), την έννοια ότι η αρμόδια για θέματα ασύλου αρχή κράτους μέλους πρέπει να διασφαλίσει στον αιτούντα τη δυνατότητα κινήσεως της διαδικασίας ασύλου στην περίπτωση που δεν εξετάσε επί της ουσίας την αίτηση ασύλου επικαλούμενη τον λόγο απαραδέκτου που αναφέρεται στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, διέταξε δε εν συνεχεία την επιστροφή του αιτούντος σε τρίτη χώρα η οποία, εντούτοις, αρνήθηκε την επανεισοχή του;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπό α' δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ποιο είναι το ακριβές περιεχόμενο της εν λόγω υποχρέωσης; Συνεπάγεται την υποχρέωση διασφάλισης της δυνατότητας υποβολής νέας αιτήσεως ασύλου, με αποτέλεσμα να αποκλείονται οι αρνητικές συνέπειες των μεταγενέστερων αιτήσεων, όπως προβλέπει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και το άρθρο 40 της οδηγίας περί διαδικασιών ή συνεπάγεται την αυτεπάγγελτη κίνηση ή διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπό α' δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, λαμβανομένου επίσης υπόψη του άρθρου 38, παράγραφος 4, της οδηγίας περί διαδικασιών, δύναται το κράτος μέρος, χωρίς να έχουν μεταβληθεί τα πραγματικά περιστατικά, να εξετάσει εκ νέου το απαραδέκτο της αιτήσεως στο πλαίσιο αυτής της νέας διαδικασίας (με αποτέλεσμα να έχει τη δυνατότητα εφαρμογής οποιασδήποτε μορφής διαδικασίας που προβλέπεται στο κεφάλαιο III, για παράδειγμα δια της εκ νέου εφαρμογής ενός λόγου απαραδέκτου) ή υποχρεούται να προβεί στην εξέταση της ουσίας της αιτήσεως ασύλου όσον αφορά τη χώρα καταγωγής;
- δ) Συνάγεται από το άρθρο 33, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία β' και γ', καθώς και από τα άρθρα 35 και 38 της οδηγίας περί διαδικασιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη, ότι η επανεισοχή από τρίτη χώρα αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την εφαρμογή κάποιου λόγου απαραδέκτου, ήτοι για τη λήψη αποφάσεως ερειδόμενης σε έναν τέτοιο λόγο ή αρκεί η διαπίστωση ότι συντρέχει η εν λόγω προϋπόθεση μόνο κατά τη στιγμή της εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως;

3) [ζώνη διελεύσεως ως τόπος κρατήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας ασύλου]

Τα ακόλουθα ερωτήματα είναι κρίσιμα σε περίπτωση που κριθεί, βάσει της απαντήσεως στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ότι πρέπει να κινήθει διαδικασία ασύλου.

- α) Έχει το άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών την έννοια ότι αντικείται σε αυτό νομοθεσία κράτους μέλους που επιτρέπει την κράτηση του αιτούντος σε ζώνη διελεύσεως για χρονικό διάστημα άνω των τεσσάρων εβδομάδων;
- β) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο η', της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία⁽²⁾ (αναδιатύπωση) (στο εξής: οδηγία περί υποδοχής) που εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 26 της οδηγίας περί διαδικασιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, την έννοια ότι συνιστά κράτηση ή παραμονή σε ζώνη διελεύσεως υπό περιστάσεις ανάλογες προς εκείνες της κύριας δίκης (ζώνη η οποία δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί νομίμως και οικειοθελώς προς ουδεμία κατεύθυνση) για χρονικό διάστημα ανώτερο των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών;
- γ) Συνάδει προς το άρθρο 8 της οδηγίας περί υποδοχής, που εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 26 της οδηγίας περί διαδικασιών, το γεγονός ότι ο αιτών κρατείται για χρονικό διάστημα άνω των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών αποκλειστικά για τον λόγο ότι δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του (στεγάσεως και διατροφής) λόγω ελλείψεως υλικών μέσων;
- δ) Συνάδει προς τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας περί υποδοχής, που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 26 της οδηγίας περί διαδικασιών, το γεγονός ότι η παραμονή που συνιστά de facto κράτηση για χρονικό διάστημα άνω των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 43 της οδηγίας περί διαδικασιών δεν διατάχθηκε με απόφαση περί κρατήσεως, ότι δεν διασφαλίζεται κανένα ένδικο βοήθημα για την προσβολή της νομιμότητας της κρατήσεως και της διατηρήσεώς της, ότι η de facto κράτηση επιβάλλεται χωρίς να έχει εξεταστεί η αναγκαιότητα ή η αναλογικότητά της ή η εφαρμογή πιθανών εναλλακτικών, με αποτέλεσμα να μην προσδιορίζεται η ακριβής διάρκεια και η λήξη της κρατήσεως;
- ε) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη την έννοια ότι, οσάκις δικαστήριο κράτους μέλους βρεθεί ενώπιον προφανώς παράνομης κρατήσεως δύναται, ως προληπτικό μέτρο μέχρι ότου περατωθεί η διοικητική δίκη, να υποχρεώσει την αρχή να υποδείξει στον υπήκοο τρίτης χώρας τόπο παραμονής εκτός της ζώνης διελεύσεως ο οποίος να μη συνιστά χώρο κρατήσεως;

4) [ζώνη διελύσεως ως τόπος κρατήσεως στο πλαίσιο της αστυνομικής διευθύνσεως αλλοδαπών]

Τα ακόλουθα ερωτήματα είναι κρίσιμα εάν κριθεί, βάσει της απαντήσεως που δοθεί στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ότι πρέπει να κινηθεί διαδικασία από την αστυνομική διεύθυνση αλλοδαπών και όχι διαδικασία ασύλου.

- α) Έχουν οι αιτιολογικές σκέψεις 17 και 24, καθώς και το άρθρο 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία περί επιστροφής), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, την έννοια ότι η παραμονή σε ζώνη διελύσεως υπό περιστάσεις ανάλογες προς εκείνες της κύριας δίκης (ζώνη η οποία δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί νομίμως και οικειοθελώς προς ουδεμία κατεύθυνση) συνιστά στέρηση της ατομικής ελευθερίας υπό την έννοια των εν λόγω διατάξεων;
- β) Συνάδει με την αιτιολογική σκέψη 16 και με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας περί επιστροφής, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, το γεγονός ότι ο αιτών που είναι υπήκοος τρίτης χώρας κρατείται αποκλειστικά για τον λόγο ότι έχει ληφθεί εις βάρος του μέτρο επιστροφής και ο ίδιος δεν διαθέτει τα υλικά μέσα για την κάλυψη των αναγκών του (στεγάσεως και διατροφής);
- γ) Συνάδει με την αιτιολογική σκέψη 16 και με το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας περί επιστροφής, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, το άρθρο 47 και το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, το γεγονός ότι η παραμονή που συνιστά *de facto* κράτηση δεν διατάχθηκε με απόφαση περί κρατήσεως, ότι δεν διασφαλίζεται κανένα ένδικο βοήθημα για την προσβολή της νομιμότητας της κρατήσεως και της διατηρήσεώς της, καθώς και το γεγονός ότι η *de facto* κράτηση επιβάλλεται χωρίς να έχει εξετασθεί η αναγκαιότητα ή η αναλογικότητά της ή η εφαρμογή πιθανών εναλλακτικών;
- δ) Έχουν το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 4 έως 6, και η αιτιολογική σκέψη 16 της οδηγίας περί επιστροφής, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 6 και 47 του Χάρτη, την έννοια ότι αντίκειται σε αυτά κράτηση η οποία επιβάλλεται χωρίς να προσδιορίζεται ούτε η ακριβής διάρκειά της ούτε η λήξη της;
- ε) Έχει το δίκαιο της Ένωσης την έννοια ότι, οσάκις δικαστήριο κράτους μέλους βρεθεί ενώπιον προφανώς παράνομης κρατήσεως, δύναται, ως προληπτικό μέτρο μέχρι ότου περατωθεί η διοικητική δίκη, να διατάξει την αρχή να υποδείξει στον υπήκοο τρίτης χώρας τόπο παραμονής εκτός της ζώνης διελύσεως ο οποίος να μη συνιστά χώρο κρατήσεως;

5) [αποτελεσματική δικαστική προστασία όσον αφορά την απόφαση με την οποία μεταβάλλεται η χώρα επιστροφής]

Έχει το άρθρο 13 της οδηγίας περί επιστροφής, δυνάμει του οποίου αναγνωρίζεται στον υπήκοο τρίτης χώρας αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα το οποίο του επιτρέπει να προσφεύγει κατά των «αποφάσεων που αφορούν την επιστροφή», σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι, οσάκις το ένδικο βοήθημα που προβλέπεται στην εσωτερική έννομη τάξη στερείται αποτελεσματικότητας, η προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία μεταβάλλεται η χώρα επιστροφής πρέπει να υποβάλλεται τουλάχιστον άπαξ σε δικαστικό έλεγχο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 180, σ. 60.

⁽²⁾ ΕΕ 2013, L 180, σ. 96.

⁽³⁾ ΕΕ 2008, L 348, σ. 98.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Győri Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 20 Δεκεμβρίου 2019 — JZ κατά OTP Jelzálogbank Zrt. κ.λπ.

(Υπόθεση C-932/19)

(2020/C 161/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Győri Ítéltábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: JZ

Εφεσίβλητες: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία, σε σύμβαση δανείου συναφθείσα με καταναλωτή, κηρύσσει άκυρη –εκτός αν πρόκειται για συμβατική ρήτρα που αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως– τη ρήτρα βάσει της οποίας το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ορίζει ότι, για τη χορήγηση του ποσού το οποίο προορίζεται για την απόκτηση του αγαθού που αποτελεί αντικείμενο του δανείου ή της χρηματοδοτικής μισθώσεως, λαμβάνεται υπόψη η τιμή αγοράς, ενώ για την αποπληρωμή του δανείου λαμβάνεται υπόψη η τιμή πωλήσεως ή συναλλαγματική ισοτιμία διαφορετική από αυτήν που ίσχυε κατά τη χορήγηση του χρηματικού ποσού, και αντικαθιστά τις άκυρες ρήτρες, όσον αφορά τόσο τη χορήγηση όσο και την αποπληρωμή, με διάταξη βάσει της οποίας εφαρμόζεται η επίσημη συναλλαγματική ισοτιμία που καθορίζεται από την Εθνική Τράπεζα της Ουγγαρίας για το αντίστοιχο ξένο νόμισμα, χωρίς να λαμβάνει υπόψη αν η διάταξη αυτή –βάσει του συνόλου των ρητρών της σύμβασεως– όντως προστατεύει τον καταναλωτή από ιδιαίτερες επιζήμιες συνέπειες και χωρίς επίσης να παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα να δηλώσει αν επιθυμεί να κάνει χρήση της προστασίας που παρέχει η νομοθετική αυτή διάταξη;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Amtsgericht Düsseldorf* (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2020 — *Flightright GmbH* κατά *Eurowings GmbH*

(Υπόθεση C-10/20)

(2020/C 161/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *Flightright GmbH*

Εναγομένη: *Eurowings GmbH*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρύθμιση περί καταβολής αποζημιώσεως σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσης, σύμφωνα με το άρθρο 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾, την έννοια ότι οι επιβάτες οι οποίοι μεταφέρονται στον τελικό προορισμό τους με άλλη πτήση, η οποία αναχωρεί κατά μία και πλέον ώρα νωρίτερα από την προγραμματισμένη ώρα αναχωρήσεως και φθάνουν στον τελικό προορισμό τους με την άλλη πτήση νωρίτερα από ό,τι θα έφθαναν με την προγραμματισμένη (ματαιωθείσα) πτήση, δικαιούνται επίσης αποζημίωση βάσει κατ' αναλογίαν εφαρμογής του άρθρου 7 του κανονισμού;
- 2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1: Μπορεί να μειωθεί το ύψος της βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, κατ' αρχήν καταβλητέας αποζημιώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 261/2004, ανάλογα με την απόσταση της πτήσεως, όταν η ώρα αφίξεως σε περίπτωση μεταφοράς με άλλη πτήση είναι ενωρίτερη από την προγραμματισμένη ώρα αφίξεως της πτήσεως για την οποία έγινε η αρχική κράτηση;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, στοιχείο α': Υφίσταται λόγος αποκλεισμού της δυνατότητας μειώσεως της αποζημιώσεως, όταν η ώρα αφίξεως σε περίπτωση μεταφοράς με άλλη πτήση είναι κατά πολύ ενωρίτερη από την προγραμματισμένη ώρα αφίξεως της πτήσεως για την οποία έγινε η αρχική κράτηση, ήτοι κατά τρεις και άνω ώρες;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Ιταλία) στις 14 Ιανουαρίου 2020 — MC κατά U.T.G. — Prefettura di Foggia

(Υπόθεση C-17/20)

(2020/C 161/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: MC

Καθή: U.T.G. — Prefettura di Foggia

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι τα άρθρα 91, 92 και 93 του Decreto Legislativo [νομοθετικού διατάγματος] αριθ. 159, της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, καθόσον δεν προβλέπουν την κατά τη διαδικασία τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασης υπέρ προσώπου εις βάρος του οποίου η διοίκηση προτίθεται να εκδώσει έκθεση στοιχείων προβλέπουσα απαγόρευση με σκοπό την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, συμβατά με την αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης, όπως έχει διαμορφωθεί και αναγνωρισθεί ως αρχή του δικαίου της Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 16 Ιανουαρίου 2020 — XY

(Υπόθεση C-18/20)

(2020/C 161/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιών: XY

Αναρρεσίβλητη: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Περιλαμβάνονται στα «νέα στοιχεία ή πορίσματα» που «προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα», κατά το άρθρο 40, παράγραφος 2 και 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (1) (στο εξής: οδηγία περί διαδικασιών), ακόμη και περιπτώσεις οι οποίες υφίσταντο ήδη πριν ολοκληρωθεί με ισχύ δεδικασμένου η προηγούμενη διαδικασία ασύλου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2) Στην περίπτωση που ανακύπτουν νέα στοιχεία ή αποδεικτικά μέσα τα οποία δεν μπορούσαν να προβληθούν κατά την προηγούμενη διαδικασία, χωρίς υπαιτιότητα του αλλοδαπού, αρκεί να παρέχεται στον αιτούντα άσυλο η δυνατότητα να ζητήσει την επανάληψη προηγούμενης διαδικασίας η οποία ολοκληρώθηκε με ισχύ δεδικασμένου;

- 3) Δύναται η αρμόδια υπηρεσία, όταν ο αιτών ασύλο δεν επικαλέστηκε από δική του υπαιτιότητα, ήδη κατά την προηγούμενη διαδικασία ασύλου, τους νέους λόγους που προβάλλει τώρα για πρώτη φορά, να αρνηθεί την ουσιαστική εξέταση μεταγενέστερης αιτήσεως βάσει διατάξεως του εθνικού δικαίου η οποία αποτυπώνει γενικής ισχύος αρχή της διοικητικής διαδικασίας, μολοντί το κράτος μέλος έχει μεταφέρει πλημμελώς, λόγω μη θεσπίσεως ειδικών διατάξεων, το άρθρο 40, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας περί διαδικασιών και, ως εκ τούτου, δεν έχει κάνει ρητώς χρήση της δυνατότητας που παρέχει το άρθρο 40, παράγραφος 4, της οδηγίας περί διαδικασιών να προβλέψει εξαίρεση από την ουσιαστική εξέταση της μεταγενέστερης αιτήσεως;

(¹) ΕΕ 2013, L 180, σ. 60.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Ισπανία) στις 22 Ιανουαρίου 2020 — RH κατά AB Volvo κ.λπ.

(Υπόθεση C-30/20)

(2020/C 161/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: RH

Εναγόμενες: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB και Volvo Group España S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (¹), κατά το μέτρο που ορίζει ότι πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος: «(...) ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός» την έννοια ότι ρυθμίζει μόνο τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους εντός του οποίου βρίσκεται ο εν λόγω τόπος και ως εκ τούτου ο προσδιορισμός του κατά τόπον αρμοδίου εθνικού δικαστηρίου εντός του εν λόγω κράτους τελείται διά παραπομπής στους εθνικούς δικονομικούς κανόνες, ή, αντιθέτως, πρέπει η εν λόγω διάταξη να ερμηνευθεί ως μεικτός κανόνας, με τον οποίο προσδιορίζεται απευθείας τόσο η διεθνή δικαιοδοσία όσο και η εσωτερική κατά τόπον αρμοδιότητα, χωρίς να υφίσταται ανάγκη παραπομπής στην εθνική νομοθεσία;

(¹) ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Alicante (Ισπανία) στις 22 Ιανουαρίου 2020 — Bankia S.A. κατά SI

(Υπόθεση C-31/20)

(2020/C 161/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Alicante

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Bankia S.A.

Εφεσίβλητος: SI

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με την αρχή της μη δεσμευτικότητας που κατοχυρώνει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας ⁽¹⁾, δικαστική ερμηνεία (σύμφωνα με την οποία η επιστροφή των ποσών που αχρεωστήτως καταβλήθηκαν δυνάμει ρήτρας περί εξόδων που ενσωματώνεται σε σύμβαση ενυπόθηκου δανείου συναφθείσα με καταναλωτή δεν είναι αποτέλεσμα της κήρυξης της ακυρότητας, αλλά συνιστά αυτοτελή αξίωση, υποκείμενη σε παραγραφή) η οποία επιτρέπει να δεσμεύεται οριστικά ο καταναλωτής από τη ρήτρα περί εξόδων, καθόσον δεν δύναται να επιτύχει την επιστροφή των ποσών αυτών σε περίπτωση παραγραφής της εν λόγω αξίωσης;
- 2) Είναι σύμφωνο με την εν λόγω αρχή το καθεστώς παραγραφής της αξίωσης απόδοσης των όσων αχρεωστήτως καταβλήθηκαν στο πλαίσιο εφαρμογής ρήτρας που κηρύχθηκε καταχρηστική, αν μπορεί να συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος αποκατάστασης, παρά τη διαπίστωση της ακυρότητας της ρήτρας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει η έννοια της «εύλογης προθεσμίας παραγραφής», την οποία μνημονεύει το ΔΕΕ, να ερμηνεύεται βάσει αποκλειστικώς εθνικών παραμέτρων ή, αντιθέτως, πρέπει να τεθούν ορισμένου είδους απαιτήσεις σε σχέση με τον εύλογο χαρακτήρα, προκειμένου να παρέχεται ελάχιστο επίπεδο προστασίας στους δανειολήπτες καταναλωτές σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και να μη θίγεται η ουσία του δικαιώματος της μη δέσμευσης από ρήτρα που κηρύσσεται καταχρηστική;
- 4) Εάν θεωρηθεί ότι ο εύλογος χαρακτήρας της προθεσμίας παραγραφής εξαρτάται από ελάχιστες απαιτήσεις, μπορεί ο εύλογος χαρακτήρας να εξαρτάται από τον χρόνο κατά τον οποίο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, μπορεί να ασκηθεί η αγωγή; Είναι εύλογο η προθεσμία παραγραφής να αρχίζει από την ημερομηνία σύναψης της σύμβασης ή, αντιθέτως, η αρχή της μη δεσμευτικότητας των καταχρηστικών ρητρών απαιτεί την προηγούμενη ή ταυτόχρονη διαπίστωση της ακυρότητας της ρήτρας περί εξόδων, προκειμένου ο δανειολήπτης να έχει εύλογη προθεσμία για να απαιτήσει την επιστροφή των όσων αχρεωστήτως κατέβαλε;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές
ΕΕ 1993, L 95, σ. 29

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Corte di appello di Napoli (Ιταλία) στις 22 Ιανουαρίου 2020 — ΤJ κατά Balga Srl

(Υπόθεση C-32/20)

(2020/C 161/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte di appello di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: TJ

Εφεσίβλητη: Balga Srl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περίπτωση παράνομων ομαδικών απολύσεων, πρέπει το άρθρο 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κατοχυρώνει ένα δικαίωμα προστασίας το οποίο οριοθετείται από τις απαιτήσεις της αποτελεσματικότητας, της αποδοτικότητας, της καταλληλότητας και της αποτρεπτικότητας, κατά το μέτρο που οι εν λόγω απαιτήσεις αποτελούν χαρακτηριστικό των κυρώσεων που προβλέπονται από το «δικαίο της Ένωσης» προς διασφάλιση του σεβασμού θεμελιωδών αξιών και πρέπει να τηρούνται από την εθνική νομοθεσία –ή από την εθνική πρακτική– που διασφαλίζει την επιβολή συγκεκριμένων κυρώσεων έναντι κάθε αδικαιολόγητης απολύσεως; Συνιστούν, ως εκ τούτου, οι απαιτήσεις αυτές εξωτερικό περιορισμό ο οποίος είναι λυσιτελής και εφαρμοστέος στο πλαίσιο της κρίσης που διατυπώνει ο εθνικός δικαστής κατά την άσκηση των εξουσιών που του αναγνωρίζονται, προκειμένου να διαπιστώσει εάν η εθνική νομοθεσία ή η εθνική πρακτική για την εφαρμογή της οδηγίας 98/59/ΕΚ ⁽¹⁾ είναι σύμφωνη με το δικαίο της Ένωσης;

- 2) Για τον προσδιορισμό του επιπέδου προστασίας που επιβάλλεται από το δικαιο της Ένωσης σε περίπτωση παράνομης ομαδικής απολύσεως, πρέπει το άρθρο 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ να ερμηνευθεί λαμβάνοντας δεόντως υπόψη, και επομένως, κρίνοντας ως κρίσιμο, το ουσιαστικό περιεχόμενο του άρθρου 24 του αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, στο οποίο αναφέρονται οι Επεξηγήσεις [σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων], όπως προκύπτει από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων, και έχει, επομένως, το δικαιο της Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία ή εθνική πρακτική η οποία, αποκλείοντας το μέτρο της επανεντάξεως στη θέση εργασίας, περιορίζει την παρεχόμενη προστασία σε ένα αμιγώς αποζημιωτικό μέτρο το οποίο χαρακτηρίζεται από ένα ανώτατο όριο που καθορίζεται, κατά κύριο λόγο, με βάση το κριτήριο του χρόνου προϋπηρεσίας και όχι την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο εργαζόμενος λόγω της απώλειας του εισοδήματος;
- 3) Οφείλει το εθνικό δικαστήριο, κατά την εκτίμηση του βαθμού συμβατότητας της εθνικής νομοθεσίας που θέτει σε εφαρμογή ή θεσπίζει το μέτρο με το οποίο παρέχεται προστασία σε περίπτωση παρανόμων ομαδικών απολύσεων (λόγω παραβάσεως των κριτηρίων επιλογής), να λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη όπως αυτό προκύπτει από τις αποφάσεις των οικείων οργάνων του και, σε κάθε περίπτωση, να κρίνει αναγκαία την παροχή προστασίας υπό τη μορφή της πλήρους, ή τουλάχιστον σχεδόν πλήρους, αποκαταστάσεως των οικονομικών συνεπειών που απορρέουν από την απώλεια της εργασίας;
- 4) Έχουν τα άρθρα 20, 21, 34 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθετική ρύθμιση ή πρακτική κράτους μέλους κατά την εφαρμογή της οδηγίας 98/59/ΕΚ η οποία προβλέπει αποκλειστικά για τους εργαζόμενους που προσελήφθησαν μετά τις 7 Μαρτίου 2015 και εμπλέκονται στην ίδια διαδικασία σύστημα κυρώσεων το οποίο, σε αντίθεση με όσα ισχύουν για τους λοιπούς εργαζόμενους που εμπλέκονται στην ίδια διαδικασία αλλά προσελήφθησαν σε προγενέστερη ημερομηνία, αποκλείει την επανένταξη στη θέση εργασίας, και, σε κάθε περίπτωση, την αποκατάσταση των συνεπειών που απορρέουν από την απώλεια του εισοδήματος και την απώλεια της κοινωνικής ασφάλισης, αναγνωρίζοντας μόνον την αποζημίωση υπό τη μορφή ποσού που καθορίζεται κατά κύριο λόγο με βάση το κριτήριο του χρόνου υπηρεσίας, με αποτέλεσμα τη διαφοροποίηση της κυρώσεως ανάλογα με την ημερομηνία προσλήψεως, κατά τρόπον ώστε να δημιουργούνται διαφορετικά επίπεδα προστασίας με βάση το ανωτέρω κριτήριο και όχι με βάση τις πραγματικές συνέπειες που απορρέουν από την αδικαιολόγητη απώλεια του εισοδήματος;

(¹) Οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (ΕΕ 1998, L 225, σ. 16).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις
23 Ιανουαρίου 2020 — UK κατά Volkswagen Bank GmbH**

(Υπόθεση C-33/20)

(2020/C 161/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Ravensburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: UK

Εναγόμενη: Volkswagen Bank GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), την έννοια ότι στη σύμβαση πιστώσεως
- α) πρέπει να αναγράφεται το ισχύον κατά τη σύναψη της συμβάσεως πιστώσεως επιτόκιο υπερημερίας ως απόλυτος αριθμός, τουλάχιστον δε να δηλώνεται ως απόλυτος αριθμός το ισχύον επιτόκιο αναφοράς (εν προκειμένω το βασικό επιτόκιο σύμφωνα με το άρθρο 247 του BGB), από το οποίο προκύπτει το ισχύον επιτόκιο υπερημερίας μέσω ορισμένης προσαυξήσεως (εν προκειμένω κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες σύμφωνα με το άρθρο 288, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, BGB);

- β) πρέπει να αναλύεται επακριβώς ο μηχανισμός της προσαρμογής του επιτοκίου υπερημερίας, τουλάχιστον δε να μνημονεύονται οι εθνικοί κανόνες στους οποίους στηρίζεται η προσαρμογή του επιτοκίου υπερημερίας (άρθρα 247, 288, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, BGB);
- 2) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιη', της οδηγίας 2008/48 την έννοια ότι στη σύμβαση πιστώσεως πρέπει να προσδιορίζεται μια συγκεκριμένη, κατανοητή από τον καταναλωτή, μέθοδος υπολογισμού για την εξεύρεση της αποζημίωσης λόγω πρόωρης εξοφλήσεως του δανείου, ούτως ώστε ο καταναλωτής να μπορεί, τουλάχιστον κατά προσέγγιση, να υπολογίσει το ύψος της αποζημίωσης λόγω πρόωρης καταγγελίας;
- 3) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιθ', της οδηγίας 2008/48 την έννοια ότι στη σύμβαση πιστώσεως
- α) πρέπει επίσης να προσδιορίζονται τα ρυθμιζόμενα στο εθνικό δίκαιο δικαιώματα καταγγελίας των μερών της συμβάσεως πιστώσεως, και ιδίως το δικαίωμα καταγγελίας του δανειολήπτη για σπουδαίο λόγο κατά το άρθρο 314 BGB στην περίπτωση συμβάσεων δανείου ορισμένης διάρκειας;
- β) πρέπει να αναγράφεται για όλα τα δικαιώματα καταγγελίας των μερών της συμβάσεως πιστώσεως η προθεσμία που απαιτείται για την άσκηση του δικαιώματος καταγγελίας και ο τύπος που πρέπει να περιβληθεί η δήλωση καταγγελίας;

(¹) ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 27 Ιανουαρίου 2020 — AQ, BO, CP κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli studi di Perugia

(Υπόθεση C-40/20)

(2020/C 161/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείοντες: AQ, BO, CP

Ανααιρεσίβλητοι: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli studi di Perugia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται η φέρουσα τον τίτλο «Μέτρα για την αποφυγή κατάχρησης» ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ (Οδηγία του Συμβουλίου σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, στο εξής: οδηγία) (¹), σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 7 και τη ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας («Αρχή της μη διάκρισης»), επίσης υπό το πρίσμα των αρχών της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και υπό το πρίσμα της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], σε εθνική διάταξη, όπως στην υπό κρίση υπόθεση το άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο α, και το άρθρο 22, παράγραφος 9, του νόμου 240/2010, που επιτρέπει στα πανεπιστήμια να απασχολούν, χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς, ερευνητές με συμβάσεις ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας δυνάμενες να παραταθούν για δύο έτη, χωρίς να εξαρτούν τη σύναψη και την παράταση των συμβάσεων από ορισμένο αντικειμενικό λόγο που συνδέεται με προσωρινές ή έκτακτες ανάγκες του πανεπιστημίου που τους απασχολεί, και η οποία προβλέπει ως μοναδικό περιορισμό για τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου με το ίδιο πρόσωπο, μόνο τη διάρκεια, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει τα δώδεκα έτη, ακόμη και αν δεν είναι συνεχόμενα;
- 2) Αντιτίθεται η ανωτέρω ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 7 και την ανωτέρω ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας, επίσης υπό το πρίσμα της πρακτικής αποτελεσματικότητας αποτελέσματος του δικαίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], σε εθνική διάταξη, (στην υπό κρίση υπόθεση, το άρθρο 24 και το άρθρο 29, παράγραφος 1, του νόμου 240/2010), η οποία επιτρέπει στα πανεπιστήμια να προσλαμβάνουν αποκλειστικά ερευνητές με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, χωρίς να εξαρτάται η σχετική απόφαση από την ύπαρξη προσωρινών ή έκτακτων αναγκών και χωρίς να τίθενται περιορισμοί επ' αυτού, μέσω της δυννητικά επ' αόριστον διαδοχής συμβάσεων ορισμένου χρόνου, για την κάλυψη των τακτικών διδακτικών και ερευνητικών αναγκών των εν λόγω πανεπιστημίων;

- 3) Αντιτίθεται η ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας πλαισίου σε εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 20, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος 75/2017 (όπως ερμηνεύεται από την ως άνω υπουργική εγκύκλιο 3/2017), η οποία, μολονότι προβλέπει τη δυνατότητα μονιμοποίησης των ορισμένου χρόνου ερευνητών των δημόσιων ερευνητικών φορέων –άλλα μόνο εάν έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τρία έτη υπηρεσίας κατά την 31η Δεκεμβρίου 2017–, εντούτοις, δεν προβλέπει τη δυνατότητα αυτή για τους πανεπιστημιακούς ερευνητές ορισμένου χρόνου, για τον μόνο λόγο ότι το άρθρο 22, παράγραφος 16, του νομοθετικού διατάγματος 75/2017 έχει υπαγάγει τη σχέση εργασίας τους, καιτοι βάσει νόμου πρόκειται για σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, σε «καθεστώς δημοσίου δικαίου», παρά το ότι το άρθρο 22, παράγραφος 9, του νόμου 240/2010 επιβάλλει στους ερευνητές ερευνητικών φορέων και πανεπιστημίων τον ίδιο περιορισμό όσον αφορά τη μέγιστη διάρκεια των σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάπτονται, υπό τη μορφή των συμβάσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 24 ή των ερευνητικών υποτροφιών που διαλαμβάνονται στο ίδιο άρθρο 22, με πανεπιστήμια και ερευνητικούς φορείς;
- 4) Αντιτίθενται οι αρχές της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την ανωτέρω συμφωνία πλαίσιο, καθώς και η αρχή της μη διάκρισης που περιέχεται στη ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας, σε εθνική διάταξη, (άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο α, του νόμου 240/2010 και άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο δ και παράγραφος 4, του νομοθετικού διατάγματος 81/2015) η οποία, παρά το ότι υφίσταται νομοθεσία που εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζόμενους του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, η οποία περιλήφθηκε πρόσφατα στο ως άνω διάταγμα 81/2015 και η οποία ορίζει (από το έτος 2018) τη μέγιστη διάρκεια της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου σε 24 μήνες (συμπεριλαμβανομένων παρατάσεων και ανανεώσεων) και θέτει ως προϋπόθεση για τη σύναψη τέτοιου είδους συμβάσεων εργασίας από τη δημόσια διοίκηση την ύπαρξη «προσωρινών ή έκτακτων αναγκών», επιτρέπει στα πανεπιστήμια να προσλαμβάνουν ερευνητές με συμβάσεις ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας, δυνάμενες να παραταθούν για δύο έτη, υπό τον όρο θετικής αξιολόγησης των διδακτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων κατά την ίδια τριετία, χωρίς να εξαρτούν τη σύναψη της αρχικής σύμβασης ή την παράτασή της από την ύπαρξη τέτοιων προσωρινών ή έκτακτων αναγκών του πανεπιστημίου, και επιτρέπει επίσης στα πανεπιστήμια, κατά τη λήξη της πενταετούς περιόδου, να συνάπτουν με το ίδιο ή άλλα άτομα μία ακόμη σύμβαση ορισμένου χρόνου παρόμοιου τύπου, προκειμένου να ικανοποιήσουν τις ίδιες διδακτικές και ερευνητικές ανάγκες που συνδέονται με την προηγούμενη σύμβαση;
- 5) Αντιτίθεται η ρήτρα 5 της ανωτέρω συμφωνίας πλαισίου, επίσης υπό το πρίσμα των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας και της ανωτέρω ρήτρας 4, σε εθνική διάταξη (άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο δ, και παράγραφος 4 του νομοθετικού διατάγματος 81/2015 καθώς και άρθρο 36, παράγραφοι 2 και 5, του νομοθετικού διατάγματος 165/2001) η οποία απαγορεύει στους πανεπιστημιακούς ερευνητές που έχουν προσληφθεί με συμβάσεις ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας δυνάμενες να παραταθούν για δύο έτη (κατά το ανωτέρω άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο α, του νόμου 240/2010), να συνάψουν στη συνέχεια σύμβαση αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι, στην ιταλική έννομη τάξη, δεν υφίσταται άλλο αποτελεσματικό μέτρο για την πρόληψη ή την κύρωση της καταχρηστικής σύναψης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου εκ μέρους των πανεπιστημίων;

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις 27 Ιανουαρίου 2020 — **Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)** κατά PC, RE

(Υπόθεση C-44/20)

(2020/C 161/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: **Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)**

Αναρρεσίβλητοι: PC, RE

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Πρέπει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999, και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999 ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει ο χρόνος προϋπηρεσίας που συμπλήρωσαν εργαζόμενοι στο πλαίσιο συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε Αρχή, με καθήκοντα όμοια προς εκείνα που ασκεί μόνιμος υπάλληλος που υπηρετεί στη σχετική βαθμίδα της ίδιας Αρχής, να προσμετράται για τον προσδιορισμό της προϋπηρεσίας τους, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία η μετέπειτα μονιμοποίηση πραγματοποιείται μέσω δημόσιου διαγωνισμού, που συνεπάγεται την ύπαρξη ιδιαιτεροτήτων της διαδικασίας διαγωνισμού η οποία οδηγεί, όπως προεκτέθηκε, στην ολοσχερή ανανέωση της σχέσης εργασίας και στη δημιουργία, με διακοπή την οποία αποδέχεται ο συμμετέχων στη διαδικασία διαγωνισμού, μιας νέας σχέσης που χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη επίσημης απόφασης μονιμοποίησης και από ειδικές υποχρεώσεις και ιδιαίτερα αυξημένη σταθερότητα;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα υπό α' ανωτέρω: πρέπει να αναγνωρίζεται το σύνολο της προϋπηρεσίας ή υπάρχει αντικειμενικός λόγος που δικαιολογεί τη διαφοροποίηση των κριτηρίων αναγνώρισης όσον αφορά το σύνολο της προϋπηρεσίας λόγω των ως άνω εκτιθέμενων ιδιαιτεροτήτων;
- γ) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα υπό β' ανωτέρω: με βάση ποια κριτήρια πρέπει να υπολογίζεται η δυνάμενη να αναγνωρισθεί προϋπηρεσία, προκειμένου να μην επιφέρει δυσμενή διάκριση;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις
28 Ιανουαρίου 2020 — F. κατά Stadt Karlsruhe**

(Υπόθεση C-47/20)

(2020/C 161/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων, εκκαλών και αναιρεσείων: F.

Καθού, εφεσίβλητος και αναιρεσίβλητος: Stadt Karlsruhe

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ ⁽¹⁾ κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου έχει απαγορευθεί σε κάτοχο εκδοθείσας σε άλλο κράτος μέλος ευρωπαϊκής άδειας οδήγησης για τις κατηγορίες Α και Β λόγω οδήγησης σε κατάσταση μέθης να οδηγήει μηχανοκίνητα οχήματα στο πρώτο κράτος μέλος με την εν λόγω άδεια οδήγησης, να αρνηθεί να αναγνωρίσει άδεια οδήγησης για τις κατηγορίες αυτές, την οποία ο ενδιαφερόμενος απέκτησε μέσω ανανέωσης σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 στο δεύτερο κράτος μέλος μετά την απαγόρευση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ 2006, L 403, σ. 18.)

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Bundesgerichtshof** (Γερμανία) στις
3 Φεβρουαρίου 2020 — **Hengstenberg GmbH & Co. KG** κατά **Spreewaldverein e.V.**

(Υπόθεση C-53/20)

(2020/C 161/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Hengstenberg GmbH & Co. KG

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Spreewaldverein e.V.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά μη ήσσονος σημασίας τροποποίηση των προδιαγραφών, αρκεί να υφίσταται οιαδήποτε ενεστώσα ή ενδεχόμενη αλλά όχι εντελώς απίθανη οικονομική επίπτωση εις βάρος φυσικού ή νομικού προσώπου για να θεμελιωθεί έννομο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 ⁽¹⁾, το οποίο απαιτείται για την υποβολή ένστασης κατά της αίτησης τροποποίησης ή ενδίκου μέσου κατά της ευνοϊκής απόφασης που δέχεται την αίτηση αυτή;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά μη ήσσονος σημασίας τροποποίηση των προδιαγραφών, έχουν έννομο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, (μόνον) οι επιχειρήσεις που παράγουν προϊόντα ή τρόφιμα παρεμφερή με τα παραγόμενα από επιχειρήσεις για τις οποίες έχει καταχωρισθεί προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα:

α) Όσον αφορά την προϋπόθεση του εννόμου συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ της διαδικασίας καταχώρισης σύμφωνα με τα άρθρα 49 έως 52 του κανονισμού 1151/2012, αφενός, και της διαδικασίας τροποποίησης των προδιαγραφών σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού 1151/2012, αφετέρου, και

β) έχουν εξ αυτού του λόγου, στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά μη ήσσονος σημασίας τροποποίηση των προδιαγραφών, έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012 μόνον οι παραγωγοί που παράγουν ή έχουν συγκεκριμένη πρόθεση να παράγουν, εντός της γεωγραφικής περιοχής, προϊόντα τα οποία πληρούν τις προδιαγραφές του προϊόντος, με αποτέλεσμα να μην είναι εκ προοιμίου δυνατή η επίκληση εννόμου συμφέροντος από πρόσωπα τα οποία προέρχονται από «άλλη περιοχή»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Administratīvā apgabaltiesa** (Λεττονία) στις
5 Φεβρουαρίου 2020 — **VAS «Latvijas dzelzceļš»** κατά **Valsts dzelzceļa administrācija**

(Υπόθεση C-60/20)

(2020/C 161/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: VAS «Latvijas dzelzceļš»

Εφεσίβλητη: Valsts dzelzceļa administrācija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ⁽¹⁾ (άρθρο 15, παράγραφοι 5 και 6, του κανονισμού 2017/2177⁽²⁾) να εφαρμοσθεί κατά τρόπο ώστε ο ρυθμιστικός φορέας να μπορεί να επιβάλει στον ιδιοκτήτη υποδομής, ο οποίος δεν είναι ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης εξυπηρέτησης, την υποχρέωση να διασφαλίζει την πρόσβαση στις υπηρεσίες;
- 2) Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 6, της οδηγίας 2012/34 (άρθρο 15, παράγραφοι 5 και 6, του κανονισμού 2017/2177) την έννοια ότι επιτρέπει στον ιδιοκτήτη κτιρίου να λύσει τη μίσθωση και να μετατρέψει εγκατάσταση για την παροχή υπηρεσιών;
- 3) Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 6, της οδηγίας 2012/34 (άρθρο 15, παράγραφοι 5 και 6, του κανονισμού 2017/2177) την έννοια ότι ο ρυθμιστικός φορέας υποχρεούται να εξακριβώσει μόνον αν ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών (εν προκειμένω ο ιδιοκτήτης της εν λόγω εγκατάστασης) αποφάσισε όντως να τη μετατρέψει;

⁽¹⁾ Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου (ΕΕ 2012, L 343, σ. 32).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/2177 της Επιτροπής, της 22ας Νοεμβρίου 2017, σχετικά με την πρόσβαση σε εγκαταστάσεις εξυπηρέτησης και σε υπηρεσίες σχετικές με τις σιδηροδρομικές μεταφορές (ΕΕ 2017, L 307, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour du travail de Liège* (Βέλγιο) στις 10 Φεβρουαρίου 2020 — *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)* κατά *M.M.*

(Υπόθεση C-67/20)

(2020/C 161/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Εφεσίβλητος: M.M.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά αποτελεσματική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 27 του κανονισμού Δουβλίνο III⁽¹⁾ ένδικο βοήθημα του εθνικού δικαίου που διαθέτει ο αιτών άσυλο ο οποίος καλείται να υποβάλει προς εξέταση την αίτησή του διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, η οποία δεν παράγει κανένα ανασταλτικό αποτέλεσμα και μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα μόνο σε περίπτωση στερήσεως της ελευθερίας του ενόψει επικείμενης μεταφοράς;
- 2) Έχει η αποτελεσματική προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού Δουβλίνο III την έννοια ότι απαγορεύει μόνο την εφαρμογή μέτρου υποχρεωτικής μεταφοράς για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η εξέταση της προσφυγής κατά της εν λόγω αποφάσεως μεταφοράς ή ότι απαγορεύει οποιοδήποτε προπαρασκευαστικό της απομακρύνσεως μέτρο, όπως η μετακίνηση σε κέντρο που διασφαλίζει την εφαρμογή της διαδικασίας επιστροφής των αιτούντων άσυλο που έχουν κληθεί να υποβάλουν προς εξέταση την αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *cour du travail de Liège* (Βέλγιο) στις
10 Φεβρουαρίου 2020 — *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)* κατά *C.*

(Υπόθεση C-68/20)

(2020/C 161/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*

Εφεσίβλητη: *C.*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά αποτελεσματική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 27 του κανονισμού Δουβλίνο III⁽¹⁾ ένδικο βοήθημα του εθνικού δικαίου που διαθέτει ο αιτών άσυλο ο οποίος καλείται να υποβάλει προς εξέταση την αίτησή του διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, η οποία δεν παράγει κανένα ανασταλτικό αποτέλεσμα και μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα μόνο σε περίπτωση στερήσεως της ελευθερίας του ενόψει επικείμενης μεταφοράς;
- 2) Έχει η αποτελεσματική προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού Δουβλίνο III την έννοια ότι απαγορεύει μόνο την εφαρμογή μέτρου υποχρεωτικής μεταφοράς για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η εξέταση της προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης μεταφοράς ή ότι απαγορεύει οποιοδήποτε προπαρασκευαστικό της απομακρύνσεως μέτρο, όπως η μετακίνηση σε κέντρο που διασφαλίζει την εφαρμογή της διαδικασίας επιστροφής των αιτούντων άσυλο που έχουν κληθεί να υποβάλουν προς εξέταση την αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *cour du travail de Liège* (Βέλγιο) στις
10 Φεβρουαρίου 2020 — *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)* κατά *C.*

(Υπόθεση C-69/20)

(2020/C 161/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*

Εφεσίβλητη: *C.*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά αποτελεσματική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 27 του κανονισμού Δουβλίνο III⁽¹⁾ ένδικο βοήθημα του εθνικού δικαίου που διαθέτει ο αιτών άσυλο ο οποίος καλείται να υποβάλει προς εξέταση την αίτησή του διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, η οποία δεν παράγει κανένα ανασταλτικό αποτέλεσμα και μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα μόνο σε περίπτωση στερήσεως της ελευθερίας του ενόψει επικείμενης μεταφοράς;

- 2) Έχει η αποτελεσματική προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού Δουβλίνο III την έννοια ότι απαγορεύει μόνο την εφαρμογή μέτρου υποχρεωτικής μεταφοράς για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η εξέταση της προσφυγής κατά της εν λόγω αποφάσεως μεταφοράς ή ότι απαγορεύει οποιοδήποτε προπαρασκευαστικό της απομακρύνσεως μέτρο, όπως η μετακίνηση σε κέντρο που διασφαλίζει την εφαρμογή της διαδικασίας επιστροφής των αιτούντων άσυλο που έχουν κληθεί να υποβάλουν προς εξέταση την αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία), στις 12 Φεβρουαρίου 2020 — «BalevBio» EOOD κατά Teritorialna Direktsia Severna Morska, Agentsia «Mitnitsi»

(Υπόθεση C-76/20)

(2020/C 161/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: «BalevBio» EOOD

Ανααιρεσίβλητη: Teritorialna Direktsia Severna Morska, Agentsia «Mitnitsi»

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει ο κανόνας 3, στοιχείο α', των Γενικών κανόνων για την ερμηνεία της [συνδυασμένης ονοματολογίας] του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1754 (¹) την έννοια ότι, για την κατάταξη προϊόντων όπως αυτά που αφορά η διαφορά της κύριας δίκης, τα οποία αποτελούνται από διαφορετικά υλικά, η «περισσότερο εξειδικευμένη κλάση» είναι πάντοτε η κλάση στην οποία υπάγεται το κατά τον όγκο (μέγεθος) κυρίαρχο υλικό, ή μήπως η ερμηνεία αυτή είναι δυνατή μόνον εάν η ίδια η κλάση προβλέπει τον όγκο (το μέγεθος) ως το κριτήριο το οποίο χαρακτηρίζει με μεγαλύτερη ακρίβεια το εμπόρευμα και το περιγράφει σαφέστερα και πληρέστερα;
2. Ανάλογα με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα και στο πλαίσιο των επεξηγηματικών σημειώσεων του [εναρμονισμένου συστήματος] για τις κλάσεις 4410 και 4419: Έχει ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/1754 την έννοια ότι η κλάση 4419 δεν περιλαμβάνει κανένα προϊόν από πλάκες-διαφράγματα από μικρά τεμάχια (ίνες), στα οποία το βάρος του συνδετικού υλικού (θερμοσκληρυνόμενη ρητίνη) υπερβαίνει το 15 % του βάρους της πλάκας;
3. Έχει ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/1754 την έννοια ότι εμπορεύματα όπως αυτά που αφορά η κύρια δίκη, δηλαδή κύπελα ζέσεως τα οποία παρασκευάζονται από σύνθετο υλικό με ποσοστό 72,33 % σε φυτικές ίνες από λιγνοκυτταρίνη και ποσοστό 25,2 % σε συνδετικό (ρητίνη μελαμίνης) πρέπει να καταταγούν στη διάκριση 3924 10 00 του παραρτήματος I;

(¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/1754 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2015, L 285, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν την 14η Φεβρουαρίου 2020 οι Αρχιμανδρίτης Σαράντης Σαράντος, Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Φωτόποπουλος Πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Μπουσδέκης, Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Κοκολάκης, Εστία Πατερικών Μελετών, Χρήστος Παπασωτηρίου Χαράλαμπος Άνδραλης κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) που εκδόθηκε την 11η Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-547/19, Σαράντης Σαράντος κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-84/20 P)

(2020/C 161/46)

Γλώσσα διαδικασίας ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Αρχιμανδρίτης Σαράντης Σαράντος, Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Φωτόποπουλος, Πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Μπουσδέκης, Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Κοκολάκης, Εστία Πατερικών Μελετών, Χρήστος Παπασωτηρίου, Χαράλαμπος Άνδραλης, (εκπρόσωπος: Χ. Παπασωτηρίου, δικηγόρος)

Αντίδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα

Οι αναιρεσιόντες αιτούνται παρά του Δικαστηρίου

- Να κριθή υπό του Δικαστηρίου η από 31ης Ιουλίου 2019, προσφυγή των, άνευ αναπομπής της προς το εκδόν την αναιρεσιβαλλομένην διάταξιν Γενικών Δικαστηρίων.
- Να αναιρεθή η διάταξη υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 923557 της 11ης Δεκεμβρίου 2019 του 9^{ου} τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της Ενώσεως επί της άνω προσφυγής των επί τω τέλει όπως γίνη καθ' ολοκληρίαν δεκτή υπό του Δικαστηρίου.
- Να ακυρωθή ο ανωτέρω κανονισμός (ΕΕ) 2019/1157 (!) της 20ης Ιουνίου 2019.
- Να καταδικασθούν οι αντίδικοι των εις την εν γένει δικαστικήν των δαπάνην.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξιν της αναίρεσεως των οι αναιρεσιόντες προβάλλουν 2 λόγους αναίρεσεως:

1. **Πρώτος ισχυρισμός/ λόγος αναίρεσεως**, διά του οποίου προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη διάταξις απορρίψασα ως απαράδεκτον την προσφυγήν των και κρίναςα πρωτίστως ότι: «(...) ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν θίγει εκείνους από τους προσφεύγοντες που είναι φυσικά πρόσωπα λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μια πραγματικής κατάστασης που τους διακρίνει από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, άλλα λόγω των πεποιθήσεών τους, τις οποίες συµμερίζεται ή θα μπορούσε να συµμερίζεται απροσδιόριστος αριθμός προσώπων. Κατά συνέπεια, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά τους εν λόγω προσφεύγοντες υπό την έννοια του άρθρου 263 τέταρτο εδάφιο ΣΛΕΕ», παρέβη τα άρθρα 263, εδάφιο τέταρτον ΣΛΕΕ, 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, την αρχή της αναλογικότητος, το προοίμιον ως και τα άρθρα 47 και 52 παρ. 1 του Χάρτου Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (2000/C 364/01), 5 παρ. 1 και 4 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Ενώσεως (αυτοτελώς και εν συνδυασµό προς το πρωτόκολλον υπ' αριθμόν 2 εν σχέσει προς την εφαρµογήν της αρχής της αναλογικότητος), ως και την συναφή Νοµολογίαν. Τούτο, διότι διά της προσφυγής των οι αναιρεσιόντες παραπονούνται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θίγει ανθρώπινα δικαιώματά των, μεταξύ των οποίων και θεμελιώδη τοιάυτα, προβλεπόμενα εις τον Χάρτην Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, (ανθρωπίνην αξιοπρέπειαν, θρησκευτικήν συνείδησιν, δικαιώματα αντιρρήσεων διά λόγους θρησκευτικής συνείδησεως, προσωπικήν ζωήν και ελευθερίαν, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρος, δικαίωμα ρητής συγκαταθέσεως προ πάσης επεξεργασίας των), ώστε ο κανονισμός τους αφορά αμέσως και ατομικώς και, **λόγω της φύσεως ακριβώς των θιγόντων δικαιωμάτων ως θεμελιωδών ανθρωπίνων**, αυτοί µεν εδικαιούνται να ασκήσουν ακυρωτικήν προσφυγήν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατ' άρθρον 263 εδάφιο τέταρτον ΣΛΕΕ, των δε Δικαστηρίων της Ενώσεως αμέσως υποχρεούµενων να ελέγχουν επί ακυρότητι τους κανονισμούς εν περιπτώσει προσβολής των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

2. **Δεύτερος ισχυρισμός/ λόγος αναιρέσεως**, διά του οποίου προβάλλεται ότι το εκδόν την αναιρεσιβαλλομένην διάταξιν Γενικών Δικαστηρίων κρίναν απαράδεκτον την ενώπιόν του παράστασιν του έκτου προσφυγόντος και αναιρεσειόντος δικηγόρου Χρήστου Παπασωτηρίου και διη επί τω λόγω ότι «ο (...) έκτος προσφεύγων δεν προσέφυγε στις υπηρεσίες τρίτου δικηγόρου για την εκπροσώπησή του, αλλά ενήργησε ιδίω ονόματι, υπογράφοντας ο ίδιος το δικόγραφο της προσφυγής και επικαλούμενος της ιδιότητά του ως δικηγόρου, με βάση το αποδεικτικό νομιμοποίησης το άρθρου 51 παράγραφος 2 του κανονισμού διαδικασίας. (...)» υπέπεσε εις εσφαλμένην, contra legem, ερμηνεία της διατάξεως του άρθρου 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εις παράβασιν του άρθρου 47 ΧΘΔΕΕ και της αρχής της αναλογικότητας, ως και των συναφών περί αυτήν διατάξεων της ενωσιακής Νομοθεσίας, που την κατοχυρούν.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1157 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την ενίσχυση της ασφάλειας των δελτίων ταυτότητας των πολιτών της Ένωσης και των εγγράφων διαμονής που εκδίδονται για πολίτες της Ένωσης και τα μέλη των οικογενειών τους που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας.(ΕΕ 2019, L 188, σ. 67).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal correctionnel de Bordeaux (Γαλλία)
στις 20 Φεβρουαρίου 2020 — Procureur de la République κατά ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ**

(Υπόθεση C-88/20)

(2020/C 161/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ασκών την ποινική δίωξη: Procureur de la République

Κατηγορούμενοι: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και της σχετικής νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η σώρευση ποινικών διώξεων και διοικητικών διαδικασιών ποινικού χαρακτήρα, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τα ίδια πραγματικά περιστατικά (τηλεφωνική αναζήτηση και προσέγγιση πελατών), τα οποία διώκονται υπό δύο διαφορετικούς νομικούς χαρακτηρισμούς;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, η οποία συνεπάγεται ότι δύναται να κινηθεί μία και μόνο διαδικασία δίωξης για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, μήπως το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο κατοχυρώνονται οι αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας των εγκλημάτων και των ποινών, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που κατοχυρώνονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και της σχετικής νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, απαιτεί να καθορίζονται εκ των προτέρων οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια άσκησης δίωξης με μία και μόνο διαδικασία, λαμβανομένης υπόψη ιδίως της σοβαρότητας της παράβασης;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, η οποία συνεπάγεται τη δυνατότητα σώρευσης διώξεων, μήπως κατά το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο κατοχυρώνονται οι αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας των εγκλημάτων και των ποινών, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που κατοχυρώνονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και της σχετικής νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, απαιτείται να περιορίζεται η εν λόγω σώρευση ποινικών και διοικητικών διώξεων ποινικού χαρακτήρα για τα ίδια πραγματικά περιστατικά (τηλεφωνική αναζήτηση και προσέγγιση πελατών) μόνον στις σοβαρότερες περιπτώσεις, και, εν τοιαύτη περιπτώσει, να καθορίζονται εκ των προτέρων τα κριτήρια σοβαρότητας της παράβασης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2020 — Arcoa Parking Danmark A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-90/20)

(2020/C 161/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Arcoa Parking Danmark A/S

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα τέλη ελέγχου για την παραβίαση των κανόνων στάθμευσης σε ιδιωτική περιουσία συνιστούν αντιπαροχή για υπηρεσία που παρασχεθήκε και, ως εκ τούτου, αποτελούν πράξη υποκειμένη στον ΦΠΑ;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) στις 27 Φεβρουαρίου 2020 — SD κατά Habitations sociales du Roman País SCRL, και TE, σύνδικου πτώχευσης της Régie des Quartiers de Tubize ASBL

(Υπόθεση C-104/20)

(2020/C 161/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Nivelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: SD

Εναγόμενοι: Habitations sociales du Roman País SCRL, και TE, σύνδικος πτώχευσης της Régie des Quartiers de Tubize ASBL

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 3, 5 και 6 της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με το άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 11, παράγραφος 3, και το άρθρο 16, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία⁽²⁾ –στο μέτρο που αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία δεν επιβάλλει στους εργοδότες την υποχρέωση να εφαρμόζουν σύστημα μετρήσεως του ημερήσιου χρόνου εργασίας κάθε εργαζομένου [απόφαση της 14ης Μαΐου 2019, Federaci3n de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) κατά Deutsche Bank SAE, C-55/18, EU:C:2019:402]– την έννοια ότι αντιβαίνει στις διατάξεις αυτές νομοθεσία κράτους μέλους, όπως εν προκειμένω το άρθρο 1315 του βελγικού αστικού κώδικα, που επιβάλλει σε όποιον αξιώνει την εκπλήρωση της ενοχής να αποδεικνύει την ύπαρξή της, αλλά δεν προβλέπει αντιστροφή του βάρους απόδειξης στην περίπτωση κατά την οποία εργαζόμενος επικαλείται υπέρβαση του κανονικού ωραρίου εργασίας, ενώ:

- η ίδια εθνική νομοθεσία, εν προκειμένω η βελγική, δεν επιβάλλει στους εργοδότες την υποχρέωση να εφαρμόζουν ένα αξιόπιστο σύστημα μετρήσεως του ημερήσιου χρόνου εργασίας κάθε εργαζομένου·
- και ο εργοδότης δεν έχει θέσει σε εφαρμογή με δική του πρωτοβουλία ένα τέτοιο σύστημα·
- με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατο για τον εργαζόμενο να αποδείξει την υπέρβαση του ωραρίου;

(¹) ΕΕ 2003, L 299, σ. 9.

(²) ΕΕ 1989, L 183, σ. 1.

**Αναίρεση που άσκησε την 25^η Φεβρουαρίου 2020 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της απόφασης του
Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε την 19^η Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-14/18,
Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε. Τσαούση, Ε. Λευθεριώτου και Α. Βασιλοπούλου)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης και να ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ της 19ης Δεκεμβρίου 2019, στην υπόθεση T-14/18, με την οποία απορρίφθηκε η από 16.01.2018 προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της με αριθμό 2017/2014/ΕΕ εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής της 8ης Νοεμβρίου 2017, προκειμένου να γίνει δεκτή η ανωτέρω προσφυγή και να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από την χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες της Ελληνικής Δημοκρατίας που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα των στρεμματικών ενισχύσεων κατά το έτος αιτήσεων 2014 και αντιστοιχούν σε 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για ενισχύσεις σε βοσκοτόπους, καθαρού ύψους 12 482 555,68 ευρώ. Επίσης, ζητεί να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αίτησής της η ανααιρεσείουσα προβάλλει 3 λόγους αναίρεσης.

Ειδικότερα, ο πρώτος λόγος αναίρεσης προβάλλεται ως προς το κεφάλαιο της ανααιρεσιβαλλομένης, με το οποίο απορρίπτεται ο προταθείς το πρώτον κατά την προφορική συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ισχυρισμός της Ελληνικής Δημοκρατίας που ερείδεται επί της δημοσιευθείσας στις 15.05.2019 ad hoc απόφασης του ΔΕΕ στην υπόθεση C-341/17 P. Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού προβάλλεται ότι η ανααιρεσιβαλλομένη παραβίασε τους κανόνες της διαδικασίας και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, κατά το μέρος που απέρριψε τον ανωτέρω ισχυρισμό της Ελληνικής Δημοκρατίας ως απαράδεκτο, περιέχει, δε, σχετικές, ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία. Το δεύτερο σκέλος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 2 του κανονισμού 796/2004, καθώς και από ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία της ανααιρεσιβαλλομένης, κατά το μέρος που έκρινε τον ισχυρισμό της Ελληνικής Δημοκρατίας ως αλυσιτελή.

Ο δεύτερος και τρίτος λόγος αναίρεσης αφορούν το κεφάλαιο, με το οποίο η ανααιρεσιβαλλομένη απέρριψε του υπόλοιπους λόγους ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, με το δεύτερο λόγο αναίρεσης προβάλλεται ότι η ανααιρεσιβαλλομένη παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά τη διαδικασία, ιδίως δε, τον πίνακα πλήρους υπολογισμού, με εκτίμηση των στοιχείων των 79 664 γεωργών με βοσκοτόπους που έλαβαν ενισχύσεις, των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και κυρώσεων που ανακήρυχθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία, με αποτέλεσμα να υποπέσει σε παράβαση νόμου και να καταστεί αντιφατικός και ανεπαρκώς αιτιολογημένος.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη είναι αναιρετέα, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 31, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1290/2005, του άρθρου 52, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού 1306/2013, και του άρθρου 12, παράγραφοι 1-6, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 907/2014, παραβίασης των κατευθυντήριων γραμμών του εγγράφου VI/5330/97 και της ανακοίνωσης C(2015) 3675 final της Επιτροπής, παραβίασης των κανόνων αιτιολόγησης (άρθρο 296 ΣΔΕΕ), εσφαλμένης εφαρμογής των κανόνων της αποδείξεως (κατανομή του βάρους της αποδείξεως εις τρόπον ώστε να επάγεται στην Ελληνική Δημοκρατία *probatio diabolica*), καθώς και εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των αρχών *non venire contra factum proprium*, *ne bis in idem* και της γενικής αρχής της αναλογικότητας. Επίσης, η αναιρεσιβαλλομένη είναι αντιφατικώς και ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

**Αναίρεση που άσκησε την 26^η Φεβρουαρίου 2020 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της απόφασης του
Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) που εκδόθηκε την 19^η Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-295/18,
Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε. Τσαούση, Α. Βασιλοπούλου, και Ε. Κρόμπα)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης και να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ της 19ης Δεκεμβρίου 2019, στην υπόθεση T-295/18, με την οποία απορρίφθηκε η από 07.05.2018 προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της με αριθμό 2018/304/ΕΕ εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής της 27ης Φεβρουαρίου 2018, προκειμένου να γίνει δεκτή η ανωτέρω προσφυγή και να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από την χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες της Ελληνικής Δημοκρατίας συνολικού (ακαθάριστου) ποσού 17 869 131,75 ευρώ (δημοσιονομική επίπτωση 14 857 076,98 ευρώ), που πραγματοποιήθηκαν και δηλώθηκαν στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ σχετικά με τα Μέτρα 125^A, 321 και 322 (ακαθάριστο ποσό 15 631 043,52 ευρώ και δημοσιονομική επίπτωση 12 618 988,75 ευρώ) και το Μέτρο 123^A (ποσό 2 238 088,23 ευρώ), καθώς και ποσού 588 103,59 ευρώ που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του ΕΓΤΕ σε συνέχεια του μέτρου ελέγχου των συναλλαγών κατά τα οικονομικά έτη 2011-2014.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αίτησης της η ανααιρεσείουσα προβάλλει 6 λόγους αναίρεσης.

Ως προς την απόρριψη των λόγων ακυρώσεως των διορθώσεων που επιβλήθηκαν στις δαπάνες του ΕΓΤΑΑ προβάλλονται οι 5 πρώτοι λόγοι αναίρεσης.

Ο πρώτος λόγος αναίρεσης αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 52 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, παραμόρφωση περιεχομένου της προσφυγής και του Παραρτήματος Α23 αυτής και ανεπαρκή και πλημμελή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης.

Με το δεύτερο λόγο αναίρεσης προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη είναι αναιρετέα λόγω έλλειψης αιτιολογίας, εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής της αρχής *ne bis in idem* και παράλειψης της ΓΔΕΕ να αποφανθεί επί των αιτιάσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας περί παράβασης από της Επιτροπή των αρχών της ασφαλείας του δικαίου, της χρηστής διοίκησης, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας κατά παράβαση του άρθρου 76 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη υπέπεσε σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 71 παράγραφοι 2 και 3 και 75 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1974/2006, καθώς και του άρθρου 24 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 65/2011, διαλαμβάνει, δε, κατά την απόρριψη του τρίτου λόγου της προσφυγής ανεπαρκή και πλημμελή αιτιολογία.

Ο τέταρτος λόγος αναιρέσης αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 36 και 40 του εκτελεστικού κανονισμού 908/2014, καθώς και από ανεπαρκή, πλημμελή και αντιφατική αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης ως προς την απόρριψη της παράβασης της αρχής της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης από της Επιτροπή.

Με τον πέμπτο λόγο της αναιρέσης προβάλλεται παράλειψη της ΓΔΕΕ να αποφανθεί επί των αιτιάσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας περί παράβασης από την Επιτροπή της αρχής της αναλογικότητας ως προς την επιβολή δημοσιονομικής διόρθωσης στα Μέτρα 321, 322 και 123^A, κατά παράβαση του άρθρου 76 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ως προς την απόρριψη των λόγων ακυρώσεως της διόρθωσης που επιβλήθηκε στις δαπάνες του ΕΓΤΕ προβάλλεται ο έκτος λόγος αναιρέσης που αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή της, κατ' άρθρο 296 ΣΛΕΕ, απαίτησης αιτιολόγησης, παραμόρφωσης του περιεχομένου της συνοπτικής έκθεσης και ανεπαρκή αιτιολογία.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 27 Φεβρουαρίου 2020 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά PL Holdings Sàrl

(Υπόθεση C-109/20)

(2020/C 161/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας

Ανααιρεσίβλητη: PL Holdings Sàrl

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 267 και 344 ΣΛΕΕ, όπως έχουν ερμηνευθεί με την απόφαση *Achmea* ⁽¹⁾, την έννοια ότι συμφωνία περί διαιτησίας είναι άκυρη εάν έχει συναφθεί μεταξύ κράτους μέλους και επενδυτή –οσάκις επενδυτική σύμβαση περιλαμβάνει ρήτρα περί διαιτησίας η οποία είναι άκυρη λόγω του ότι η σύμβαση συνήφθη μεταξύ δύο κρατών μελών– [παρά το ότι] το κράτος μέλος, μετά την κίνηση διαιτητικής διαδικασίας από τον επενδυτή, δεν προβάλλει, εξ ιδίας βουλήσεως, ένσταση ελλείψεως δικαιοδοσίας;

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση C-284/16, *Achmea*, EU:C:2018:158)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 28 Φεβρουαρίου 2020 — M. A. κατά État belge

(Υπόθεση C-112/20)

(2020/C 161/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναηρεσείων: M. A.

Ανααιρεσίβλητο: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ⁽¹⁾, το οποίο επιβάλλει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη, κατά την εφαρμογή της οδηγίας, τα βέλτιστα συμφέροντα του παιδιού, σε συνδυασμό με το άρθρο 13 της ίδιας οδηγίας και τα άρθρα 24 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι απαιτεί να λαμβάνονται υπόψη τα βέλτιστα συμφέροντα του παιδιού το οποίο είναι πολίτης της Ένωσης, ακόμη και όταν η απόφαση επιστροφής λαμβάνεται μόνον έναντι του γονέα του;

(¹) ΕΕ 2008, L 348, σ. 98.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Bruxelles* (Βέλγιο) στις
3 Μαρτίου 2020 — *bpost SA* κατά *Autorité belge de la concurrence***

(Υπόθεση C-117/20)

(2020/C 161/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Partie requérante: bpost SA

Partie défenderesse: Autorité belge de la concurrence

Parties intervenantes: Publimail SA, Commission européenne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αρχή *ne bis in idem*, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 50 του Χάρτη, την έννοια ότι δεν παρακωλύει την αρμόδια διοικητική αρχή κράτους μέλους να επιβάλει πρόστιμο για παράβαση του ευρωπαϊκού δικαίου ανταγωνισμού, σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, κατά την οποία το ίδιο νομικό πρόσωπο έχει ήδη αμετακλήτως απαλλαγεί από την καταβολή διοικητικού προστίμου το οποίο του επιβλήθηκε από τον εθνικό ρυθμιστικό φορέα της αγοράς των ταχυδρομείων, για προβαλλόμενη παράβαση της νομοθεσίας περί ταχυδρομείων, όσον αφορά τα ίδια ή παρόμοια πραγματικά περιστατικά, κατά το μέτρο που το κριτήριο της ταυτότητας του προστατευόμενου εννόμου συμφέροντος δεν πληρούται, καθόσον η υπό κρίση υπόθεση αφορά δύο διαφορετικές παραβάσεις που προβλέπονται από δύο διαφορετικές νομοθεσίες εμπίπτουσες σε δύο χωριστούς τομείς του δικαίου;
- 2) Έχει η αρχή *ne bis in idem*, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 50 του Χάρτη, την έννοια ότι δεν παρακωλύει την αρμόδια διοικητική αρχή ενός κράτους μέλους να επιβάλει πρόστιμο για παράβαση του ευρωπαϊκού δικαίου ανταγωνισμού, σε μια περίπτωση όπως η υπό κρίση, κατά την οποία το ίδιο νομικό πρόσωπο έχει ήδη αμετακλήτως απαλλαγεί από την καταβολή διοικητικού προστίμου το οποίο του επιβλήθηκε από τον εθνικό ρυθμιστικό φορέα της αγοράς των ταχυδρομείων για προβαλλόμενη παράβαση της νομοθεσίας περί ταχυδρομείων, όσον αφορά τα ίδια ή παρόμοια πραγματικά περιστατικά, για τον λόγο ότι ένας περιορισμός της αρχής *ne bis in idem* δικαιολογείται από το γεγονός ότι η νομοθεσία στον τομέα του ανταγωνισμού επιδιώκει ένα συμπληρωματικό σκοπό γενικού συμφέροντος, ήτοι τη διαφύλαξη και διατήρηση ενός συστήματος ανταγωνισμού χωρίς στρεβλώσεις εντός της εσωτερικής αγοράς, και δεν υπερβαίνει το κατάλληλο και αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του θεμιτώς επιδιωκόμενου από τη νομοθεσία αυτή σκοπού και/ή προκειμένου να προστατεύσει το δικαίωμα στο επιχειρείν ή την επιχειρηματική ελευθερία των άλλων επιχειρηματικών φορέων, βάσει του άρθρου 16 του Χάρτη;

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αγωγή της 14ης Φεβρουαρίου 2020 — Fryč κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-92/20)

(2020/C 161/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Ενάγων: Petr Fryč (Pardubice, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: Š. Oharkoná, avocate)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης παρέβησαν κατάφωρα τις υποχρεώσεις τους και τον ζημίωσαν, διότι
  - η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 800/2008 της 6ης Αυγούστου 2008 (γενικό κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία) υπό μορφή η οποία, μεταξύ άλλων, υπερβαίνει τα όρια της νομοθετικής εξουσιοδότησης που απορρέει από τις Συνθήκες, δεν διασφαλίζει την τήρηση των συνταγματικών αρχών που ορίζουν ότι τυχόν προσβολές του ανταγωνισμού με συνέπειες για την κοινή αγορά επιτρέπονται μόνον κατ' εξαίρεση και κατόπιν αιτιολόγησης και, τέλος, οδήγησε παρανόμως, στο πλαίσιο προγράμματος στήριξης (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Επιχειρηματικότητα και Καινοτομία, στο εξής: ΕΠΕΚ), στη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης η οποία έβλαψε τη δραστηριότητα της επιχείρησης του ενάγοντος·
  - η Επιτροπή ενέκρινε με την από 3 Δεκεμβρίου 2007 απόφασή της το επιχειρησιακό πρόγραμμα που ήταν αντίθετο προς τις Συνθήκες και προς τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων [στο εξής: Χάρτης], χωρίς να δημοσιεύσει την εν λόγω απόφαση·
  - η Επιτροπή δεν εξέτασε δεόντως τις καταγγελίες του ενάγοντος με τις οποίες αυτός αμφισβητούσε τη νομιμότητα του ΕΠΕΚ, αφού, αφενός, δεν ήλεγξε υπό ποιες περιστάσεις σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε το ΕΠΕΚ και, αφετέρου, δεν αιτιολόγησε δεόντως την απόρριψη των καταγγελιών του ενάγοντος·
  - το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρνήθηκε να εξετάσει την υπόθεση επί της ουσίας, στο πλαίσιο της προσφυγής που ασκήθηκε με αίτημα την ακύρωση του γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία, και απέρριψε την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη, αθετώντας έτσι τη συνταγματική υποχρέωσή του να εφαρμόζει την αρχή της αναλογικότητας, ενώ παράλληλα, ενεργώντας με υπερβολική τυπολατρία, προσέβαλε το συνταγματικό δικαίωμα του ενάγοντος για αποτελεσματική δικαστική προστασία και για πρόσβαση σε αμερόληπτο δικαστήριο·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των 4 800 000 ευρώ προς αποκατάσταση της προαναφερθείσας ζημίας εντός τριών ημερών από την τελεσιδικία της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, ο ενάγων προβάλλει πέντε ισχυρισμούς.

1. Πρώτον, υποστηρίζει ότι υφίσταται ζημία λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι λόγω της δημόσιας ενίσχυσης που χορηγήθηκε στους ανταγωνιστές του κατά παράβαση των διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ, η εταιρία του υπέστη, σε επίπεδο ανταγωνισμού, ζημία η οποία είχε ως συνέπεια, σε πρώτο στάδιο, την πτώση του ετήσιου κύκλου εργασιών της εταιρίας του και τη μείωση του ετήσιου εισοδήματός του κατά πολλά εκατομμύρια τσεχικές κορώνες. Η δημόσια ενίσχυση συνέχισε να χορηγείται επί πολλά έτη και η οικονομική κατάσταση της εταιρίας του παρέμεινε, εξ αυτού του λόγου, προβληματική, με αποτέλεσμα τα αρμόδια δικαστήρια της Τσεχικής Δημοκρατίας να κηρύξουν τελικώς την εταιρία σε πτώχευση.

Σε περίπτωση που ο κανονισμός (ΕΚ) 800/2008 της 6ης Αυγούστου 2008 (γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία) κριθεί νόμιμος, η ενίσχυση η οποία τέθηκε σε εφαρμογή με τρόπο επιλεκτικό και μεροληπτικό στο πλαίσιο του ΕΠΕΚ προξένησε στον ενάγοντα ιδιαίτερη και δυσανάλογη ζημία η οποία υπερέβαινε εντελώς τα όρια των οικονομικών κινδύνων που ήταν εγγενείς στην εμπορική δραστηριότητα της εταιρίας του ενάγοντος.

2. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 800/2008 της 6ης Αυγούστου 2008 (γενικό κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία) υπό μορφή η οποία δεν διασφαλίζει την τήρηση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.

Βάσει του άρθρου 109 ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο έχει την εξουσία να ορίζει με κανονισμό σε ποιους τομείς δεν εφαρμόζεται η κανονική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή εξετάζει τα σχέδια κρατικών ενισχύσεων και ελέγχει κατά πόσον συνάδουν με το άρθρο 107 ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο θέσπισε τον κανονισμό 659/1999, με τον οποίο εξουσιοδότησε (δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ) την Επιτροπή να εκδώσει κανονισμό για να ορίσει τις προϋποθέσεις «ad hoc» χορήγησης κρατικών ενισχύσεων εκτός του κανονικού συστήματος έγκρισης. Η Επιτροπή εξέδωσε αρχικώς τον κανονισμό 70/2001, και εν συνεχεία τους κανονισμούς 800/2008 και 651/2014 (γενικούς κανονισμούς απαλλαγής κατά κατηγορία).

Ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή επιτρεπόταν, με τους αντίστοιχους κανονισμούς, να υπερβούν τα όρια που προβλέπει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι ο ρόλος τους είναι να ορίζουν τις προϋποθέσεις χορήγησης των κρατικών ενισχύσεων με τέτοιο τρόπο ώστε τα κράτη μέλη τα οποία θέτουν σε εφαρμογή κρατικές ενισχύσεις στους τομείς που «απαλλάσσονται» να μην μπορούν να θέσουν σε εφαρμογή κρατική ενίσχυση αντίθετη προς την αρχή του ανόθευτου ανταγωνισμού, έστω και αν δεν υπόκειται στην κανονική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής. Γι' αυτό τον λόγο η Επιτροπή εξακολουθεί να εποπτεύει (όπως προβλέπει και διασφαλίζει η Συνθήκη ΛΕΕ) τα καθεστώτα ενισχύσεων, ακόμη και στους τομείς που απαλλάσσονται, γι' αυτό τον λόγο υπάρχει (τουλάχιστον θεωρητικά) η διαδικασία ανάκτησης των παράνομων ενισχύσεων και γι' αυτό τον λόγο η Ένωση αυτοπροσδιορίζεται ακόμη ως οικονομία της αγοράς, δηλαδή οικονομία η οποία παράγει αγαθά και υπηρεσίες που οι πελάτες προμηθεύονται ίδια βουλήσει και προσβλέποντας στη βελτιστοποίηση της σχέσης προϊόντος/κόστους, και όχι απλώς τα αγαθά και τις υπηρεσίες που υπαγορεύονται από την πολιτική και τη διοικητική εξουσία.

3. Τρίτον, υποστηρίζει ότι, με την απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2007, η Επιτροπή ενέκρινε το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΕΠΕΚ) κατά παράβαση των διατάξεων των Συνθηκών και του Χάρτη και δεν δημοσίευσε την εν λόγω απόφαση.

Η Επιτροπή είναι το μοναδικό θεσμικό όργανο της Ένωσης που είναι αρμόδιο να ελέγχει αν οι κρατικές ενισχύσεις τίθενται σε εφαρμογή σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ.

Όσον αφορά το επιχειρησιακό πρόγραμμα το οποίο εγκρίθηκε, η Επιτροπή δεν διερεύνησε αν και γιατί υπήρχε έλλειψη στην αγορά, πράγμα που αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως. Ούτε ζήτησε από την Τσεχική Δημοκρατία ανάλυση κόστους-οφέλους (costs-benefit analysis, CBA), αντικειμενικούς δείκτες, εκτίμηση των επιπτώσεων στον ανταγωνισμό ή άλλα στοιχεία από τα οποία, κατά τον ενάγοντα, εξαρτάται η χορήγηση κρατικής ενίσχυσης. Ως εκ τούτου, η απόφαση της Επιτροπής ήταν παράνομη και αντέβαινε στην αποστολή της.

4. Τέταρτον, υποστηρίζει ότι ο ίδιος όχλησε την Επιτροπή με διάφορους τρόπους, υποβάλλοντας, μεταξύ άλλων, μια λεπτομερή ανάλυση από την οποία προκύπτει ο παράνομος χαρακτήρας της ενίσχυσης που τέθηκε σε εφαρμογή βάσει του ΕΠΕΚ, ενώ ισχυρίζεται επίσης ότι Επιτροπή δεν ενήργησε σύμφωνα τον κανονισμό (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου ούτε τήρησε την αρχή της χρηστής διοίκησης, σύμφωνα με το κατοχυρωμένο στον Χάρτη δικαίωμα του ενάγοντος. Χωρίς να λάβει μέτρα ελέγχου ή να ζητήσει άλλα δικαιολογητικά, η Επιτροπή αρνήθηκε να απαντήσει στις οχλήσεις του ενάγοντος δηλώνοντας ότι, εκ πρώτης όψεως, δεν υπήρχαν σφάλματα στην υλοποίηση του προγράμματος στήριξης ΕΠΕΚ.
5. Πέμπτον, υποστηρίζει ότι συντρέχει περίπτωση αρνησιδικίας εκ μέρους του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) λόγω της αυστηρώς φορμαλιστικής προσέγγισης την οποία ακολούθησε.

Ο ενάγων άσκησε ενώπιον του ΔΕΕ προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των τριών κανονισμών απαλλαγής κατά κατηγορία, επικαλούμενος ότι ήταν αντίθετοι προς τις Συνθήκες και προς τον Χάρτη. Το ΔΕΕ απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως ως προδήλως απαράδεκτη. Ο λόγος απόρριψης ήταν η παρέλευση της δέμηνης προθεσμίας του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Το ΔΕΕ αρνήθηκε να εξετάσει την υπόθεση επί της ουσίας και εφάρμοσε εντελώς τυπολατρικά ό,τι ισχύει για την προθεσμία άσκησης προσφυγής. Ο ενάγων ισχυρίστηκε ότι η δυσλειτουργία του ελεγκτικού μηχανισμού την οποία προσήψε στην Επιτροπή αποκαλύφθηκε ακριβώς λόγω της απάντησης της Επιτροπής στην καταγγελία του. Στο δικόγραφο του, ο ενάγων υποστήριξε ότι η προθεσμία άρχισε να τρέχει όταν ακριβώς η Επιτροπή του απάντησε και αρνήθηκε να δώσει συνέχεια στις οχλήσεις και να εξετάσει λεπτομερέστερα την καταγγελία του ενάγοντος.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2020 — Sciessent κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-123/20)

(2020/C 161/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sciessent LLC (Beverly, Μασαχουσέτη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και P. Sellar, lawyers, και V. McElwee, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2019/1973 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2019, για τη μη έγκριση του ζεόλιθου αργυρού-χαλκού ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 2 και 7 (!),
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή των Συνθηκών και των άρθρων 4 και 19 του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 (?).
  - Η καθής, στηριζόμενη σε γνώμες της επιτροπής βιοκτόνων (BPC) για την έγκριση της δραστικής ουσίας ζεόλιθος αργυρού-χαλκού για τύπους προϊόντων 2 και 7, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ουσία δεν μπορούσε να εγκριθεί λόγω του ότι δεν αποδείχθηκε επαρκής αποτελεσματικότητα. Ωστόσο, κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, η εκτίμηση της αποτελεσματικότητας πραγματοποιήθηκε σε σχέση με κατεργασμένο αντικείμενο, τούτο δε κατά παράβαση των σχετικών κανόνων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής, στο πλαίσιο της εκτίμησής της ως προς την αποτελεσματικότητα της ουσίας και του σχετικού συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε, ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως την οικεία νομοθεσία, κατά την εξέταση της αποτελεσματικότητας του ζεόλιθου αργυρού-χαλκού.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα — παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ και των άρθρων 4 και 19 του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012.
  - Ο λόγος για την άρνηση έγκρισης του ζεόλιθου αργυρού-χαλκού με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι η φερόμενη ανεπαρκής αποτελεσματικότητα του κατεργασμένου αντικειμένου στο οποίο χρησιμοποιείται η εν λόγω ουσία. Ωστόσο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα μοναδικά κριτήρια τα οποία μπορούσε κατά νόμον να λάβει υπόψη η καθής περιορίζονται στα απαριθμούμενα στα άρθρα 4 και 19 του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012. Στα κριτήρια αυτά δεν περιλαμβάνεται η αποτελεσματικότητα του κατεργασμένου αντικειμένου η αξιολόγηση της οποίας πραγματοποιείται, αντίθετως, στο δευτερεύον, μεταγενέστερο στάδιο της χορήγησης άδειας για βιοκτόνα σε επίπεδο κρατών μελών. Το γεγονός ότι η καθής διεξήγαγε τέτοια ακριβώς διαδικασία αξιολόγησης για να δικαιολογήσει την άρνηση έγκρισης του ζεόλιθου αργυρού-χαλκού, με αποτέλεσμα να υπερβεί κατά πολύ τα όρια των εξουσιών που της παρέχει ο κανονισμός 528/2012, συνιστά παράβαση του άρθρου 290 των Συνθηκών και των άρθρων 4 και 19 του κανονισμού αυτού.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή των Συνθηκών — παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων.
- Η ουσία της προσφεύγουσας έτυχε διαφορετικής μεταχείρισης σε σχέση με άλλες ουσίες χρησιμοποιούμενες για τους ίδιους τύπους προϊόντων 2 και 7, χωρίς η καθής να δικαιολογήσει αντικειμενικά τον λόγο για τον οποίο ο ζεόλιθος αργυρού-χαλκού πρέπει να αντιμετωπιστεί διαφορετικά σε σχέση με τις εν λόγω ουσίες, οι οποίες υπέκειντο όλες στα ίδια κριτήρια αξιολόγησης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 (και της οδηγίας 98/8/ΕΚ^(?)) για τους ίδιους τύπους προϊόντων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή των Συνθηκών — παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- Η καθής απηύθυνε ανοιχτή επιστολή προς τον πρόεδρο της επιτροπής βιοκτόνων (BPC) με σκοπό να διευκρινιστεί ο τρόπος ερμηνείας και εφαρμογής της νομοθεσίας περί αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας και περί κατεργασμένων αντικειμένων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012. Η προσφεύγουσα στηρίχθηκε στο περιεχόμενο της επιστολής αυτής, η οποία επιβεβαίωσε τη σαφήνεια της νομοθεσίας, και είχε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά την έγκριση της ουσίας. Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβίασε τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ 2019 L 307, σ. 58.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ 2012 L 167, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ 1998 L 123, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — IR κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-131/20)

(2020/C 161/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: IR (εκπρόσωποι: Σ. Παππάς και Α. Παππάς, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του γενικού διευθυντή απασχόλησης, κοινωνικών υποθέσεων και ένταξης που περιλαμβάνεται στο από 2 Ιουλίου μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του αρμόδιου στελέχους διοίκησης ανθρωπίνου δυναμικού, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop) με αντικείμενο την ανανέωση για τρίτη φορά της απόστασης του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει την από 23 Ιανουαρίου 2020 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα που υπέβαλε ο προσφεύγων με βάση το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ)·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία δεν διεξήχθη νομοτύπως, με αποτέλεσμα η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να μην προβεί σε προσήκουσα επανεξέταση της προσβαλλόμενης απόφασης της 2ας Ιουλίου 2019.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων του άρθρου 38 του ΚΥΚ.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της γενικής αρχής του καθήκοντος αρωγής που αποτελεί μέρος του δικαιώματος χρηστής διοίκησης, λόγω μη συνεκτίμησης όλων των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και λόγω έλλειψης αιτιολογίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος προστασίας της οικογενειακής ζωής, όπως κατοχυρώνεται με το άρθρο 33 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2020 — NEC Oncoimmunity κατά EASME

(Υπόθεση T-132/20)

(2020/C 161/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NEC Oncoimmunity A/S (Οσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: T. Nordby, R. Bråthen και O. Brouwer, δικηγόροι)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (EASME)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ:
  - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση [απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2019 με την οποία τερματίζεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διαδικασία H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 σχετικά με το πρόγραμμα MEDIVAC(850078)].
  - να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η προσφεύγουσα και οι τυχόν παρεμβαίνοντες.
- επικουρικώς, κατά το άρθρο 272 ΣΛΕΕ:
  - να κρίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων του καθού·
  - να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η προσφεύγουσα και οι τυχόν παρεμβαίνοντες.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως όσον αφορά τα αιτήματα τα οποία στηρίζονται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ και έναν λόγο ακυρώσεως όσον αφορά τα αιτήματα τα οποία στηρίζονται στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ.

1. Με τον πρώτο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ προβάλλεται ότι ο καθού υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και εφήρμοσε εσφαλμένα τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τον μηχανισμό σχετικά με τις ΜΜΕ που καθιερώνει ο κανονισμός 1290/2013 (!).
2. Με τον δεύτερο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ προβάλλεται ότι ο καθού υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχείρισεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

4. Με τον μόνο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 272 ΣΔΕΕ προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως αποτέλεσμα, ιδίως λόγω της ως άνω προσδιορισθείσας πλάνης κατά την ερμηνεία του εφαρμοστέου δικαίου και λόγω πρακτικής ενέχουσας διακρίσεις, και την εσφαλμένη ερμηνεία και παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων που υπέχει ο καθού έναντι της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1290/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση των κανόνων συμμετοχής και διάδοσης του «Ορίζων 2020 — Πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και καινοτομίας (2014-2020)» και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1906/2006, (ΕΕ 2013, L 347, σ. 81)

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Huhtamaki κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-134/20)

(2020/C 161/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Huhtamaki Sàrl (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: M. Struys και F. Pili, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 18 Δεκεμβρίου 2019 απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 (¹), απορρίπτοντας την από 13 Νοεμβρίου 2019 επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας, βάσει του κανονισμού αυτού, για τη χορήγηση πρόσβασης σε έγγραφα·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να χορηγήσει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στις μη εμπιστευτικές μορφές του εγγράφου καταλόγου των δικαιούχων φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης ο οποίος υποβλήθηκε από το Λουξεμβούργο στις 22 Δεκεμβρίου 2014 σε απάντηση του από 19 Ιουνίου 2013 εγγράφου της Επιτροπής και μνημονεύεται στο σημείο 4 της από 7 Μαρτίου 2019 απόφασης της Επιτροπής περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικής ενίσχυσης SA.50400 (2019/NN-2) — Λουξεμβούργο — Πιθανή κρατική ενίσχυση, και των φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης που έχουν εκδοθεί από τη λουξεμβουργιανή φορολογική Διοίκηση και μνημονεύονται από την Επιτροπή στα σημεία 4 και 7 της εν λόγω από 7 Μαρτίου 2019 απόφασης της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή εκτίμησε ότι το κατά τη νομολογία γενικό τεκμήριο μη γνωστοποίησης ισχύει και ως προς την αίτηση της προσφεύγουσας για τη χορήγηση πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το τεκμήριο μη γνωστοποίησης ισχύει στην παρούσα περίπτωση (quod non), το γεγονός ότι δεν θίγεται κανένα από τα συμφέροντα που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 αρκεί για την ανατροπή του (πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως). Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τεκμήριο αυτό θα ανατρεπόταν σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει βάσει του άρθρου 296 ΣΔΕΕ και προσέβαλε το δικαίωμα της προσφεύγουσας σε χρηστή διοίκηση το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2020 — Vulkano Research and Development κατά EUIPO — Ega (EGA Master)

(Υπόθεση T-135/20)

(2020/C 161/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vulkano Research and Development, SL (Vitoria-Gasteiz, Ισπανία) (εκπρόσωποι: V. Wellens και C. Schellekens, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ega sp. z o.o. sp.k. (Starogard Gdański, Πολωνία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EGA Master — Υπ' αριθ. 5 835 558 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 1038/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση με εξαίρεση τη διαπίστωση ότι το επίδικο σήμα της ΕΕ πρέπει να διατηρηθεί για τα προϊόντα «Κοινά μέταλλα και κράματα αυτών» της κλάσεως 6·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Έλλειψη αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2020 — Ardex κατά EUIPO — Chen (ArtiX PAINTS)**(Υπόθεση T-136/20)**

(2020/C 161/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Ardex GmbH (Witten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Becker, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Lian Chen (Seseña Nuevo, Ισπανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα την καταχώριση του επίδικου σήματος:* Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ArtiX PAINTS» — Υπ' αριθ. 16 825 614 αίτηση καταχώρισεως*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 2503/2018-2**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των διαδικαστικών διατάξεων του άρθρου 24 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/626 της Επιτροπής·
- Παράβαση των διαδικαστικών διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- Παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων υπερασπίσεως·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — Arplia κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-139/20)**

(2020/C 161/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Arplia — Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. Desmedt, L. Salernitano και K. Olsthoorn, δικηγόροι)*Καθή:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα ακόλουθα τμήματα της προσβαλλομένης πράξεως: (i) το άρθρο 1, στοιχείο β', και το άρθρο 2, στοιχείο β', του Παραρτήματος VI κατά το μέρος που ορίζουν ότι «οι τιμές αυτές θεωρούνται ως οι δηλωμένες τιμές για τους σκοπούς της διαδικασίας επαλήθευσης στο παράρτημα IX»· (ii) την παράγραφο 2, στοιχείο α', του Παραρτήματος IX κατά το μέρος που ορίζει ότι οι «δηλωμένες τιμές» αντιστοιχούν στις «αριθμητικές τιμές που περιέχει η τεχνική τεκμηρίωση» και (iii) την παράγραφο 2, στοιχείο β', του Παραρτήματος IX,
- να ακυρώσει τον Πίνακα 9 σχετικά με τις «Ανοχές επαλήθευσης» του Παραρτήματος IX κατά το μέρος που περιέχει παραμέτρους οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα VI και δεν απαριθμούνται στο παράρτημα V, και συγκεκριμένα: «EW, full, EW,½, EW,¼, EWD, full, EWD,½» και «WW, full, WW,½ WW, ¼, WWD, full, WWD,½», και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/2014 της Επιτροπής⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά παράβαση των άρθρων 3, 12 και 16 του κανονισμού σχετικά με τον καθορισμό πλαισίου⁽²⁾ και ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας θεσπίζοντας μη συνεπείς απαιτήσεις όσον αφορά την τεχνική τεκμηρίωση την οποία οι προμηθευτές οφείλουν να εισαγάγουν στη βάση δεδομένων και τη διαδικασία επαλήθευσης την οποία οι αρχές επιτήρησης της αγοράς μπορούν να διεξαγάγουν.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον δεν καθιερώνει ένα σαφές και μη διφορούμενο κανονιστικό πλαίσιο, ούτως ώστε οι προμηθευτές δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τα δεδομένα που οφείλουν να εκθέτουν στην τεχνική τεκμηρίωση και την εφαρμοστέα διαδικασία επαλήθευσης για την εκτίμηση της ακρίβειας των δεδομένων.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/2014 της Επιτροπής της 11ης Μαρτίου 2019 για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την ενεργειακή επισήμανση των οικιακών πλυντηρίων ρούχων και των οικιακών πλυντηρίων-στεγνωτηρίων και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1061/2010 της Επιτροπής και της οδηγίας 96/60/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2019, L 315, σ. 29).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2017 σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ 2017 L 198, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — Applia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-140/20)

(2020/C 161/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Applia — Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. Desmedt, L. Salernitano και K. Olsthoorn, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα ακόλουθα τμήματα της προσβαλλομένης πράξεως: (i) το άρθρο 1, παράγραφος 42, του Παραρτήματος I στο οποίο δίδεται ο ορισμός της «δηλωμένης τιμής»· (ii) την παράγραφο 2, υποπαράγραφο 2, στοιχείο α', του Παραρτήματος IX, καθόσον ορίζει ότι οι «δηλωμένες τιμές» αντιστοιχούν σε εκείνες τις «αριθμητικές τιμές που περιέχει η τεχνική τεκμηρίωση» και (iii) την παράγραφο 2, υποπαράγραφο 2, στοιχείο β', του παραρτήματος IX,

- να ακυρώσει τον Πίνακα 9 σχετικά με τις «Ανοχές επαλήθευσης» του Παραρτήματος ΙΧ κατά το μέρος που περιέχει παραμέτρους οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα VI και δεν απαριθμούνται στο παράρτημα V, και συγκεκριμένα: «Συνολική φωτεινή απόδοση μέσω του δικτύου ηΤΜ», «Συντελεστής συντήρησης της φωτεινής ροής (για FL και HID)», «Συντελεστής επιβίωσης (για FL και HID)» και «Καθαρότητα διέγερσης»,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/2015 της Επιτροπής⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά παράβαση των άρθρων 3, 12 και 16 του κανονισμού σχετικά με τον καθορισμό πλαισίου⁽²⁾ και ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας θεσπίζοντας μη συνεπείς απαιτήσεις όσον αφορά την τεχνική τεκμηρίωση την οποία οι προμηθευτές οφείλουν να εισαγάγουν στη βάση δεδομένων και τη διαδικασία επαλήθευσης την οποία οι αρχές επιτήρησης της αγοράς μπορούν να διεξαγάγουν.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον δεν καθιερώνει ένα σαφές και μη διφορούμενο κανονιστικό πλαίσιο, ούτως ώστε οι προμηθευτές δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τα δεδομένα που οφείλουν να εκθέτουν στην τεχνική τεκμηρίωση και την εφαρμοστέα διαδικασία επαλήθευσης για την εκτίμηση της ακρίβειας των δεδομένων.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/2015 της Επιτροπής της 11ης Μαρτίου 2019 για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την ενεργειακή επισήμανση των φωτεινών πηγών και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 874/2012 της Επιτροπής. (ΕΕ 2019 L 315, σ. 68).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2017 σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ 2017 L 198, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — *Aprilia* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-141/20)

(2020/C 161/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Aprilia* — Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. Desmedt, L. Salernitano και K. Olsthoorn, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα ακόλουθα μέρη της προσβαλλομένης πράξεως: (i) το τρίτο εδάφιο, σημείο 2, στοιχείο α', του παραρτήματος ΙΧ κατά το μέρος που εκθέτει ότι οι «δηλωμένες τιμές» αντιστοιχούν σε εκείνες τις «αριθμητικές τιμές που περιέχει η τεχνική τεκμηρίωση» και (ii) το τρίτο εδάφιο, σημείο 2, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΧ·
- να ακυρώσει τον πίνακα 8 όσον αφορά τις «Ανοχές επαλήθευσης για τις μετρούμενες παραμέτρους» του παραρτήματος ΙΧ κατά το μέρος που περιέχει παραμέτρους οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα VI και οι οποίες δεν αναγράφονται στο παράρτημα V, ήτοι: «E16, E32» και «Eaux»·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/2016⁽¹⁾ της Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβαίνει τα άρθρα 3, 12 και 16 του κανονισμού-πλαίσου⁽²⁾ και ότι η Επιτροπή ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας καθόσον εισήγαγε αντιφατικές απαιτήσεις όσον αφορά την τεχνική τεκμηρίωση την οποία οι προμηθευτές οφείλουν να φορτώσουν στη βάση δεδομένων και τη διαδικασία επαλήθευσης την οποία οι αρχές επιτήρησης της αγοράς δικαιούνται να διεξαγάγουν.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως διότι δεν θέτει ένα σαφές και μονοσήμαντο κανονιστικό πλαίσιο, περιάγοντας τους προμηθευτές σε τέτοια θέση ώστε να τους είναι αδύνατο να προσδιορίσουν τα καθήκοντά τους όσον αφορά τα δεδομένα που θα πρέπει να παρασχεθούν στην τεχνική τεκμηρίωση και την εφαρμοστέα διαδικασία επαλήθευσης για την αξιολόγηση της ακρίβειας των δεδομένων.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/2016 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2019, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την ενεργειακή επισήμανση των οικιακών ψυκτικών συσκευών και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1060/2010 της Επιτροπής (ΕΕ 2019 L 315, σ. 102).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ 2017, L 198, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2020 — *Aprilia* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-142/20)

(2020/C 161/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Aprilia* — Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. Desmedt, L. Salernitano και K. Olsthoorn, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα ακόλουθα μέρη της προσβαλλομένης πράξεως: (i) το σημείο 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VI κατά το μέρος που ορίζει ότι «οι τιμές αυτές θεωρούνται οι δηλωμένες τιμές για τους σκοπούς της διαδικασίας επαλήθευσης στο παράρτημα IX»· (ii) το τρίτο εδάφιο, σημείο 2, στοιχείο α', του παραρτήματος IX κατά το μέρος που εκθέτει ότι οι «δηλωμένες τιμές» αντιστοιχούν σε εκείνες τις «αριθμητικές τιμές που περιέχει η τεχνική τεκμηρίωση»· και (iii) το τρίτο εδάφιο, σημείο 2, στοιχείο β', του παραρτήματος IX·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/2017⁽¹⁾ της Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβαίνει τα άρθρα 3, 12 και 16 του κανονισμού-πλαίσου⁽²⁾ και ότι η Επιτροπή ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας καθόσον εισήγαγε αντιφατικές απαιτήσεις όσον αφορά την τεχνική τεκμηρίωση την οποία οι προμηθευτές οφείλουν να φορτώσουν στη βάση δεδομένων και τη διαδικασία επαλήθευσης την οποία οι αρχές επιτήρησης της αγοράς δικαιούνται να διεξαγάγουν.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισης διότι δεν θέτει ένα σαφές και μονοσήμαντο κανονιστικό πλαίσιο, περιάγοντας τους προμηθευτές σε τέτοια θέση ώστε να τους είναι αδύνατο να προσδιορίσουν τα καθήκοντά τους όσον αφορά τα δεδομένα που θα πρέπει να παρασχεθούν στην τεχνική τεκμηρίωση και την εφαρμοστέα διαδικασία επαλήθευσης για την αξιολόγηση της ακρίβειας των δεδομένων.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/2017 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2019, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την ενεργειακή επισήμανση των οικιακών πλυντηρίων πιάτων και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1059/2010 της Επιτροπής (ΕΕ 2019, L 315, σ. 134).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ 2017, L 198, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2020 — Guangxi Xin Fu Yuan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-144/20)

(2020/C 161/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd (Μπομπάι, Κίνα) (εκπρόσωποι: J. Cornelis και T. Zuber, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/2131 της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2019, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/1198 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμειτική ύλη καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση από την Επιτροπή του άρθρου 13, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 10, και το άρθρο 5, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βασικού κανονισμού), καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 1, του άρθρου 6, παράγραφος 2, και του άρθρου 12, παράγραφος 1, της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, παραβίαση της αρχής περί απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε την προσφεύγουσα στον εξαντλητικό κατάλογο εξαγωγέων τους οποίους αφορούσε ο κανονισμός περί ενάρξεως έρευνας για τη διαπίστωση καταστρατηγήσεως, πλην όμως, στη συνέχεια, επέκτεινε το εύρος της έρευνας ώστε να καταλαμβάνει και την προσφεύγουσα.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή δεν διέθετε νομικό έρεισμα για να συμπεριλάβει την προσφεύγουσα στον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεδομένου ότι το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν καλύπτει την επιβολή μέτρων σε περίπτωση απλής πιθανολόγησης της καταστρατηγήσεως αλλά, επιπλέον, απαιτεί την προηγούμενη καταχώριση όλων των σχετικών εξαγωγών. Επιπροσθέτως, η συλλογιστική που προέβαλε η Επιτροπή ενέχει λογικό σφάλμα, δεν είναι τεκμηριωμένη και δεν λαμβάνει υπόψη βασικά αποδεικτικά στοιχεία και, ως εκ τούτου, συνιστά πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και παραβίασε την αρχή περί απαγόρευσης των διακρίσεων καθόσον στήριξε την τελική απόφασή της σε δύο νέα πραγματικά στοιχεία, επί των οποίων η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να τοποθετηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL